

OPERACIJA CARTIER

Scenarij za TV film
verzija 2.01

Miha Mazzini

Scenarij ste dobili na
[slovenskih scenarističnih straneh](http://www2.arnes.si/~ksmmazz/scenarij/index.html)
<http://www2.arnes.si/~ksmmazz/scenarij/index.html>

DET.

Ekran je popolnoma bel. Pod vrhom je s pisalnim strojem napisano:

NAPIS

Mauna Loa se je svetlikala v mesečini.
"Večer na Havajih..." je pomislila.
"Samoten večer..." Grenko se je
nasmehnila in nadaljevala pot k izhodu
letališke stavbe. Visok neznanec v
elegantnem tuxedu ji je preprečil pot.
Spogledala sta se. Potonila je v
njegove sinjemodre oči.

INEX. EGONOVO STANOVANJE. DAN.

Pogled se počasi oddaljuje. Zgornji napis je na listu, ki je zataknen v razklumpan UNIS-ov pisalni stroj. Povsod okoli njega so razsuti Herz romani razno raznega porekla, jezika in vezav. Pogled zapusti pisalni stroj, sledi gorati pokrajini herz romanov, zapusti mizo, zaokroži razsut prostor, pod oknom kaktus v lončku z namalanim obrazom in pol prazna steklenica piva, stara omara z razbitimi vrati, v njej visi plava delovna obleka, nato pristane ob stegnjenih nogah v starih All Star teniskah, se dviguje ob kavbojkah in se na kratko ustavi na velikanski knjigi, ki jo EGON drži pred obrazom in bere iz nje. Na knjigi piše Thommas Aquinas Suma Teologije.

EGON počasi spusti knjigo in tako odkrije svoj obraz. Podočnjaki in nekaj dni stara brada.

Total prostora. EGON vstane in krene proti na pol odprtim vratom v kopalnico.

INEX. EGONOVA KOPALNICA. DAN.

EGON si sklonjen nad lijakom pljuska vodo v obraz. Za njim zid z precej odpadlimi ploščicami in obrisom manjkajočega bojlerja, od katerega sta ostali le dve žički, ki štrlita iz zidu. Zravna se, pogleda v ogledalu - nasmešek zadovoljstva sam s sabo - in stegne roko proti desni. Pogleda za roko in nasmešek okameni. Presenečenje.

Dlan, na njej skorajda popolnoma prazna steklenička Cartierovega parfuma. Nekaj kapljic je še ob dnu.

Bližnji posnetek EGONOVEGA obraza. Žalost in nelagodje.

EGON

Pizda...

EGON počasi, previdno, ljubkovaje odpre parfum, si natrese kapljico na prst ter se nadišavi. Zapre jo ter jo položi narobe obrnjeno nazaj na polico pred ogledalom.

Bližnji posnetek stekleničke in dve kapljici, ki se ob robovih ovala spuščata proti zamašku.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

EGON počasi hodi ob mrežasti ograji, ki zapolnjuje celo ozadnje. Skozi kvadratke je videti scenerijo železarne.

(Note: Železarna ni nikoli prikazana v celoti, vedno le v fragmentih, kar je edini način, da jo narediš vseobsegajočo. Sploh pa nobenega panoramiranja!)

Kamera se skozi cel prizor vozi vstric z EGONOM.

PESNIK

(OFF)

EGON! EGON! Počakaj! EGON!

EGON ne šljivi. Pesnik ga dohiti, zadihan, in začne hoditi ob EGONU, ki ga še pogleda ne.

PESNIK

Živjo, Egon!

EGON

Živjo.

PESNIK

Kam pa greš?

EGON

Tja, kot ti.

PESNIK je resnično prijetno presenečen.

PESNIK

Oooo, poj greva pa lahko skupaj!

Hodita, za PESNIKA prehitro.

PESNIK

Ti, dajva mal počasneje hodit. Jest nisem več tko mlad.

EGON ga še pogleda ne. PESNIK prične zaostajati, ko pa vidi, da to na EGONA ne bo napravilo učinka, spet pospeši in ujame ritem.

PESNIK

No, sej morem hodit. Mi je zdravnik
tko naročil. Da se mi prebava urihta.

Molče hodita celo sekundico.

PESNIK

Ti, ravno prej sem eno pesem napisou.
A bi jo rad slišal?

EGON

Ne.

PESNIK

Sej se mi je zdel.

EGON

No vidiš.

PESNIK

Veš, kaj! 120 knjig sem že izdal, ti
se pa tako z mano obnašaš. Kok od tega
si ti sploh prebral?

EGON

Eno.

PESNIK

A knjigo?

EGON

Ne, pesem.

PESNIK

No vidiš. In kaj praviš na to?

EGON

Najdl so jo obešeno.

PESNIK

Koga?

EGON

Učiteljico, ki me je naučila brat.

PESNIK se globoko zamisli. Kratka pauza. Nato žalostno reče:

PESNIK

Ja, sm slišal. Bojda je imela raka.

EGON ga pogleda. Iz oči mu sije gnus nad človekom brez najmanjšega smisla za (njegov) humor. PESNIKA nenadoma presvetli spoznanje.

PESNIK

Egon, dons si pa strašn zoprn? A se je kej zgodl?

EGON

Cartiera mi je zmanjkal.

Pesniku udari na plan zavist.

PESNIK

Nisem vedel, da piješ francoski konjak.

EGON

To ni konjak, to je parfum.

PESNIK

A si biu tok brez dnarja, da si parfum pil?

EGON obstane in ga ubijalsko pogleda.

INEX. BIFE. DAN.

EGON in PESNIK vstopita v gostilno. Tipičen socialističen bife, privesek vsake poštene samopostrežne trgovine. Natakarica bere herz roman, dvigne pogled in se takoj posveti branju. EGON in PESNIK se naslonita ob šank. PESNIK se prične obračati po prostoru in dregne EGONA s komolcem.

PESNIK

Egon, a si jo vidu?

EGON

Koga?

PESNIK

Tisto babo! Tam.

Prikrito pokaže za svoj hrbet in se toliko odmakne, da kamera zajame MLADOLETNICO, ki sama sedi v kotu in počasi pije pivo. Tudi EGON se prestopi in odpre pogled na sosednjo mizo, za katero sameva SELIM in zre skozi okno.

EGON

Ja.

PESNIK

(navdušeno šepeta)

Dnar ma. Take jest zavoham. Greva v akcijo? Pejd!

EGON

Jest bom še mal tukaj. Kar pejd.

PESNIK

Ja, dons je pa s tabo res nekaj narobe. Sej ni nobene druge možnosti.

(pokaže na SELIMA)

Tega pa tud lahko kar odšteješ. Saj je vsak popoldne tle, ampak samo zdi in nč ne reče. A si ga že kdaj vidu s kom govorit?

EGON

Ne.

PESNIK

No vidiš. Greva. Ta je ta prava. Nova je tle, dnar ma. Pejd, no.

Potegne EGONA za rokav. Le-ta se z gnusom iztrga in reče

EGON

Pridem. Mal kasnej.

PESNIK

Prau, jest grem.

Odide k mizi v kotu, nekaj govori in nato prisede. EGON mu sledi s pogledom. MLADOLETNICA pomaha NATAKARICI.

MLADOLETNICA

Še eno pivo!

NATAKARICA nejevoljno odloži herz roman in odnese pivo PESNIKU, ki začne na vse pretege mižikati in se zadovoljno pačiti EGONU. Ta odvrne pogled. SELIM še kar strmi skozi okno.

EGON vzdihne, pogleda k mizi, kjer MLADOLETNICA nekaj strašansko razlaga, PESNIK pa ji vneto kima, in nato krene k mizi.

INEX. BIFE. DAN.

Na sredi mize so naložene prazne steklenice piva. MLADOLETNICA

široko krili z rokami med govorjenjem, PESNIK kima, EGON pa strmi v kozarec in počasi pije. V ozadju se vidi širok SELIMOV hrbet.

MLADOLETNICA

Tko usranga filma pa še ne. Govnarski, vama rečem. Brez veze. Režiral je Polanski. Pojma nima. Pojma, razumeta. Tess. Čista ženska. Jest grem to gledat, poj pa tak drek. Pa tista Nastasja, al kaj je že. K kura, razumeš. Grozna.

EGON zmerom bolj živčno vrti kozarec v rokah. Premikanje kozarca narašča hkrati z ritmom dekletovih besed.

EGON

Pa ni bla slaba. Tam, ko zbere vse črnske sužnje na posestvu in jih po zanosnem govoru osvobodi.

MLADOLETNICA ga presenečeno pogleda. EGON ji nepremično zre v oči.

MLADOLETNICA

No, ja, tista scena res ni bla slaba. Ampak...

EGON

Hej, sploh jo ni bilo.

MLADOLETNICA

Koga ni bilo?

EGON

Te scene. Pa sužnjev in njihove osvoboditve. Tega ni, razumeš.

EGON se ji nasmehne.

MLADOLETNICA

Ja, pozabila sem.

EGON se še kar smehlja.

EGON

Nisi. sploh ga nisi gledala.

MLADOLETNICA

Sem.

EGON

Nisi.

MLADOLETNICA

Sem.

EGON

Nisi.

MLADOLETNICA obstane in umolkne. Pogleda po gostilni, - PESNIK šokirano strmi v EGONA - nato ključovalno vstane.

MLADOLETNICA

Veš, kaj. Za moj denar me pa ne bo nihče zajebaval.

Odide in zaloputne vrata za sabo.

PESNIK

Ja, Egon, ja kaj je pa s tabo. Sem mislu, da si ti profesionalc, tko k jest. Če žicaš, nimaš kej po svoje govort. Ja, kva pa ti je blo?

EGON zmaje z glavo.

EGON

Cartiera ni več, to bo.

PESNIK

Pa pira tud ne bo več, si si ga sam zajebal.

EGON

Pesnik, ti ker pejt za njo.

PESNIK

Sej tud grem.

EGON

Baj.

PESNIK hitro odide. EGON odloži prazen kozarec in žalostno vzdihne. NATAKARICA pobere prazne steklenice in tako sprazni mizo. SELIMOV hrbet se počasi obrne. V rokah drži steklenico piva, ki jo položi pred EGONA.

SELIM

Jaz sem Selim.

EGON

Egon.

Prikimata si. EGON potegne dolg požirek iz steklenice in vpraša:

EGON

S čim sem si ga pa zaslužil?

SELIM

S filmom.

EGON

Še zmerom bolje kot z delom.

EGON nazdravi s steklenico in jo izpije do konca. SELIM dvigne roko, da bi pomahal NATAKARICI. EGON ga prekine sredi giba.

EGON

Sploh ga nisem gledal.

SELIM ga presenečeno pogleda. Roka visi v zraku.

EGON

(bolj sam zase)

Pa sem si zajebal pijačo že drugič v enem dnevu.

SELIM se zareži in dokonča gib, nato zavpije natakarici.

SELIM

Še eno rundo!

EXT. VHOD V GOSTILNO. NOČ.

Pred vrati zelo negotovo stojita EGON in SELIM. Za njima ČISTILKA pometa smeti iz notranjosti lokala na cesto.

SELIM

Lahko greš z mano v samski dom. Se bo že našlo kaj za popit.

EGON

Prav.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. NOČ.

EGON in SELIM hodita ob ograji železarne. EGON potegne škatlico cigaret iz žepa, pobrskava po njej, jo zmečka in vrže proč.

EGON

Kadiš pa ne?

SELIM

Ne.

EGON

OK. Pridem za tabo, samo cigarete si še nabavim.

SELIM

Trafike in gostilne so že zaprte.

EGON

Na srečo niso zaprte samo gostilne in trafike.

SELIM zmigne z rameni.

SELIM

Pridi za mano. Prvo nadstropje, tretja vrata levo. Skozi okno bož moral, pustu ga bom odprtga. Vratar je strašno zoprn.

EGON

Vem, ja, sem že bil tam.

EGON se ustavi.

SELIM

Se vidiva.

EGON

Čau.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. NOČ.

EGON sloni v senci hišnega vogala in opazuje ograjo. Iz notranjosti železarne sklonjeno pritečejo trije DELAVCI v kombinezonih in prično plezati prek ograje. EGON spusti prva dva mimo, ko je zadnji vrže prvo nogo čez vrh ograje, zavpije:

EGON

STOJ!

DELAVCU od strahu in presenečenja popustita roki, z ritjo se nasadi na konice vrh ograje.

DELAVEC

(pridušeno)

Ooooo joj joj OooooooooO0000...

EGON vpije.

EGON
IMAŠ KAKŠNO CIGARETO, KAMERAD?

DELAVEC
Pssstt. tiho... te bo čuvaj slišal...

EGON
CIGARETO? IMAŠ?

DELAVEC
Psst... Mam.... seveda.... pst....

Z levico seže v žep, rit se mu še globje pogrezne na konice.

DELAVEC:
Auuuuu....

Potegne škatlico iz žepa, spusti drugo roko, da bi izbrskal cigareto iz zavojčka, rit potone za nekaj milimetrov.

DELAVEC:
Ooooo... tle maš celo škatlico....

DELAVEC odvže škatlico EGONU in se hiti oprijemat ograje. EGON ujame škatlico, DELAVEC skoči na tla poleg EGONA, preplašeno pogleda okoli in pobegne v noč za svojima tovarišema.

EGON
(potiho)
Hvala.

EXT. PRED KINOM. NOČ.

Pročelje razsutega podeželskega kina. Levo in desno do odprtih vhodnih vrat sta z neonkama osvetljeni niši za filmske plakate. V desni kraljuje Bruce Lee v mogočnem skoku (nad njim piše NASLEDNJI FILM), leva je prazna (napis DANES). Njeno steklo je razbito, črepinje pometa starejša BILJETERKA v rdečkasti halji.

BILJETERKA
Gmmbhmm r lopovi grgkssfgsddfs mmsfs
lopovi grhhhhhhh hh fsdfs...

Z leve prikoraka EGON s prižgano cigareto v ustih. Ko ga BILJETERKA opazi, takoj poveča volumen in jasnost svojih besed.

BILJETERKA
Lopovi.... Poglejte gospod.... To so
lopovi....

EGON se za trenutek ustavi ter si ogleda razbitine na tleh.

BILJETERKA

Hočjo plakat. Prau. Naj pridejo pa mi rečejo. Saj mi še za kofetek ni treba dati... Ne pa kar takole...

EGON oddide naprej po ulici. BILJETERKA ostane sama, a ne prekine monologa.

BILJETERKA

Razbijejo šipo in ukradejo plakat.

Za trenutek obstane in se obrne k kameri.

BILJETERKA

Jebau jim pes mater u pičko, a so eni res čist brez kulture?

EXT. PRED SAMSKIM DOMOM. NOČ.

Pročelje samskega doma. Vsa okna so temna. Luč gori le v vhodnih vratih - ob desni se vidi sklonjena glava VARNOSTNIKA v uniformi, ki prebira Laso roman - in na hodniku v prvem nadstropju. Pride EGON, poskoči, se zagradi za okensko polico, odrine priprto okno in spleza v notranjost.

INEX. SAMSKI DOM. NOČ.

Razsvetljen hodnik v samskem domu. Dolga vrsta enoličnih vrat na levi in desni. Na koncu hodnika visi na zidu prilepljen HIŠNI RED. Nad njim geslo: SPOŠTUJ SOSTANOVALCA TAKO KOT SEBE. Nad tem Titova slika. EGON po prstih odkoraka do tretjih vrat in rahlo potrka. Vrata se takoj odpro.

INEX. SELIMOVA SOBA. NOČ.

V polmraku Selimove sobe gori le lučka nad posteljo. Prazni zidovi, na desni omara, ob zidu dve postelji. Desna prazna, na levi spi IBRO in kaže hrbet kameri. Ob njegovi postelji je na tleh položena potovalka in tik ob oknu špičaki. Skozi okno se vidi košček železarne. SELIM skriva desnico za hrbtom.

EGON

Si se hudo porezal?

SELIM

Kaj?kdo....?

SELIM se vda in potegne desnico izza hrpta. Dlan je ovita s povojem, skozi katerega na enem mestu počasi pronica kri in širi rdeč krog na belini.

EGON

In kakšen je?

SELIM stopi k postelji, pobere prepognjen plakat, ga razgrne ter pokaže EGONU (Film Tess, Roman Polanski). Čez obraz Nasstasje Kinski se vleče drobna sled, ki jo je za sabo pustila kapljica že posušene krvi. EGONA plakat ne gane preveč, ogleda si ga brez velike pozornosti, nato pokima ter se nasloni na zid. SELIM pazljivo prepogne plakat, ga odnese do omare, odpre vrata, odklene spodnji (in edini) predal ter ga potegne navzven.

DET.

Selimov predal. Z vrvico prevezan paketek pisem na levi, lesena čkatlica za drobnarije na sredini, na desni časopisi. SELIM dvigne časopise in jih položi vstran. Pod njimi leži pištola (Walther), poleg nje kartončki s strelivom. SELIM dvigne pištolo, razmakne kartončke in položi plakat čisto na dno. Nato začne polagati odložene stvari nazaj v predal. Ko čez plakat položi pištolo nenadoma kriče patetično dramatično zacvilijo violine na vso moč.

EGON

(OFF)

Uf, kakšna godba...

INEX. SELIMOVA SOBA. NOČ.

EGON stoji ob transistorju in brska po gumbih. Najprej utiša glasnost, nato menja postaje, dokler ne najde sentišev. SELIM porine nazaj omaro, zapre vrata in se zravnava.

SELIM

Sedaj pa pijača...

EGON pomigne proti potovalki, ki leži na tleh ob postelji spečega IBRA in iz katere kuka vrat steklenice.

EGON

Bo kamerad zameril?

SELIM

Pojma nimam. Prvič ga vidim. Sedaj sem bil dve leti sam.

DET.

Ibrovi nogi v plastičnih, sivo kockastih nogavicah.

SELIM

(OFF)

Teško se bom privadil.

INEX. SELIMOVA SOBA. NOČ.

EGON in SELIM sedita na postelji in pijeta iz steklenice, ki je že skoraj prazna. Oba sta že precej pijana. Z radia se sliši Strangers in the night.

SELIM

Dober je.

EGON

Ja, iz Dolnjega Vrbopolja.

SELIM ga presenečeno pogleda.

EGON

Piše na potovalki. Ibro Hadzipuzić,
Dolnje Vrbopolje bb.

SELIM

Bez broja...

EGON zmigne z rameni in potegne požirek. SELIM si ogleduje obvezano dlan, medtem EGON potegne cigareto iz žepa in si jo prižge.

SELIM

Si vseeno dobil cigarete?

EGON

Lepa beseda mesto najde. Sploh pa, če je izrečena v pravem trenutku.

EGON pogleda SELIMOVO dlan.

EGON

Drugič si ovij kaj okoli roke, preden se lotiš kraje plakatov.

SELIM

Saj ne vem , kaj mi je blo. Šel sem mimo kina, se ustavil, da jo še enkrat pogledam. Poj pa... poj pa sem kar držal plakat v roki. Po tleh so ležale šipe. Sploh ne vem, kaj mi je blo.

SELIM skrene pogled na spečega IBRA.

SELIM

Dons je šel domov Mehmed. Sam še umret, je reku, da gre. Prau rad sem ga imu. Verjetn je ta pršou namest njega. Mau sem biu žalostn , razumeš, ni se mi dal u sobo, sem šel u kino. Čist me je vrgu ta film. Sploh ne vem, kaj mi je blo.

SELIM konča monolog spet z očmi na povoju. Po radiu se začne vrteti Sleepless nights (Emmylou Harris, s plošče Pieces of the sky).

EGON prične potihno prepevati zraven. SELIM se ne zmeni zanj, strmi predse. EGON poje vedno glasneje.

EGON

Oh, those sleepless nights, they break my heart in two....

Petje počasi prehaja v vse glasnejše jodlanje.

EGON

Oooooo ooooo jodleihu hu hu jodle ihu hu hu

SELIM ne trzne. EGON se dere na ves glas.

EGON

JODLEIHU HU HU JODLE IHU HU HU

IBRO plane na vse štiri in presenečeno bulji v EGONA.

Sosed razbija po zidu.

SOSED

(OFF)

Šuti jebomater! Sutra je šiht.

EGON vstane in uperi prst v zid.

EGON

Ena nula zate, poba. Zjutraj je zmerom šiht.

INEX. SAMSKI DOM. NOČ.

Hodnik v samskem domu. EGON prikoraka in prepevajoč stopa proti odprtemu oknu.

EGON

Oooooo those sleepless nights.....

Prestopi okensko polico, ne da bi jo spoh opazil in se krene sprehajati po zraku. Izgine iz okenskega izreza.

Prazen hodnik, v offu štrbunk Egonovega telesa ob tla.

EXT. VHOD V STOLPNICO. DAN.

Nekaj mulcev igra gumitvist pred steklenimi vrati z počeno šipo, polimano s širokim rjavim lepilnim trakom in zadelano s kosi lepenke. EGON vstopi in izgine v hodnik. V roki nosi plastično vrečko.

INEX. PRED KARLINIM STANOVANJEM. DAN.

EGON stoji v polmračnem hodniku (svetloba prihaja skozi steklen strop daleč zgoraj) pred vrati v Karlino stanovanje. Pozvoni.

KARLA

(OFF)

Kdo je?

EGON

Egon.

INEX. KARLINA SPALNICA. DAN.

KARLA in EGON v postelji.

KARLA

Zajtrk je bil kar u redu. Čeprav bom počasi morala vstati, ker sem zmenjena za kosilo.

EGON se zareži.

KARLA

Ne, ni tisto, kar ti misliš.

EGON

O?

KARLA

Tisto je večerja.

Zasmejeta se.

KARLA

Pejd, greva se stuširat.

INEX. KARLINA KUHINJA. DAN.

KARLA in EGON pijeta kavo in kadita v kuhinji. KARLA je ogrnjena v kopalni plašč. Skozi okno vidimo nadaljni delček železarne. V offu zatuli tovarniška sirena.

EGON

Ja, Karla, odit bo treba. Konec šihta.

KARLA

Madona, si biu pa zgoden. Te daje nespečnost?

EGON

Tja, počasi se moram privaditi akciji. Cartiera je zmanjkal.

KARLA

In kakšen je tokratni načrt?

EGON

Ga še ni. Čeprav.... včeraj sem spoznal nekega tipa.... Selima... tu bi se dalo kaj izmolst.

KARLA

Veš, da ti zaupam. Boš že našel način...

EGON

Način?

KARLA

Idiota. Žrtev. Kakor hočeš. Tja, moram se obleč.

KARLA odide, EGON pa prižge še eno cigareto.

INEX. KARLINA SPALNICA. DAN.

EGON brska po knjičnih policah v Karlini spalnici. Med vrati kuhinje se prikaže oblečena KARLA. EGON potegne z dlanjo čez hrbtišča knjig.

EGON

Precej stvari si preštudirala.

KARLA

In to vse ob delu.

EGON

Ob fuku, če smo natančni.

KARLA se nasmehne.

KARLA

Enkrat mi je prišla v roke zgonjena
samozaložba nekega pubertetnika in ena
od pesmic je imela refren: vsak si
mora svoj način crkavanja izbrat.

EGON

Bogve, kaj je dons z njim?

KARLA skomigne z rameni in pogleda EGONA.

KARLA

I, kaj bo. Gotovo škraba kaj po
naročilu.

Pogleda na uro.

KARLA

Res moram iti. Že tako bom prišla
prepozno.

EGON

Prave ženske itak zmerom pridejo
prepozno.

KARLA

To sem že vkalkulirala.

EGON

Misliš, da te ne bo čakal?

KARLA

(zelo samozavestno)
O, bo.

EGON

Je zvest?

KARLA

Ja, vsemu.

EGON

Starejši?

EGON
Z denarjem?

KARLA prikima.

EGON
Tak kot vsi, torej.

KARLA
Posel je posel. Ja, saj res. Rokav
imaš strgan. Pusti jakno pri meni, jo
bo on zašil.

EGON
(presenečeno)
Šiva?

KARLA
Plete in kvačka. Pravi, da ga to
pomirja.

EGON sleče jakno in jo izroči KARLI.

EGON
Da ne bo kaj zafušal?! Je že kdaj kaj
zašil?

KARLA
Takorekoč je v take vrste poklicu.

EGON
Krojač?

KARLA
(narejeno jezno)
Egon, če se prav spomnim, sva se pred
stoletjem zmenila, da se ne bova
vtikala drug v drugega.

EGON
OK.

KARLA
OK. Pa pojdiva.

INEX. PRED KARLINIM STANOVANJEM. DAN.

KARLA zaklepa vhodna vrata. Z EGONOM stopita po hodniku in ko
prideta mimo razdelilne omarice, KARLA pokaže nanjo.

KARLA

Tu notri ti bom dala zašito jakno, če
boš zvečer kaj hodil okoli.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

KARLA in EGON hodita ob ograji. EGON se ustavi.

EGON

OK, tudi jaz grem na kosilo.

KARLA

Se vidiva.

EGON

Se bom že kaj oglasil.

KARLA

Groziš?

EGON se zareži, potegne iz vrečke delovskega pajaca, se obleče vanj, pogleda okoli, prepleza ograjo, pomaha KARLI in steče med kavperje.

INEX. JEDILNICA. DAN.

Delavska jedilnica v železarni. Delilni pult za hrano, ob njem se vije dolga vrsta čakajočih. Povsod zamazano plave delavske obleke. Po dvorani dolge mize, za katerimi sedijo delavci in delavke ter jedo. Ropotanje pribora. Kamera poišče med čakajočimi EGONA s pladnjem v rokah. Na zidu pribit jedilnik. Na njem piše:

PONEDELJEK: PASULJ S KLOBASO

TOREK: PASULJ Z REBRICI

SREDA: PASULJ S SLANINO

ČETRTEK: PASULJ S PREKAJENIM MESOM

PETEK: PASULJ S KRAČO

SOBOTA: PASULJ Z ŽELODCEM

NEDELJA: FIŽOLOVA JUHA.

EGON se zdolgočaseno ozira po dvorani.

Pogled počasi kroži prek sedečih jedcev s sklonjenimi glavami, pride do AJŠE - edine v vrsti, ki gleda v kamero -, gre naprej in se sunkovito vrne na AJŠIN obraz.

DET.

Velik posnetek AJŠINEGA obraza. Par modrih oči.

Velik posnetek Egonovega obraza.

KUHARICA

(OFF)

Kaj, bo, no? Spiš ali kaj?

INEX. JEDILNICA. DAN.

Pred EGONOM je nastala v vrsti velika luknja. Debela KUHARICA z zajemalko, ki deli hrano, se dere na EGONA.

KUHARICA

No, te je fršloh? Bo kaj?

EGON se zave, porine pladenj po drsnem pultu in se približa KUHARICI.

EGON

Veste, gospa, to ni tako enostavno. Za tisto, kar vi kuhate, je potrebno zbrat pogum.

KUHARICA mu pokaže iztegnjen sredinec. EGON odnese pladenj s kadečo skodelo in dvema koščkoma kruha med mize.

Ženska ob AJŠI vstane in oddide.

EGON hitro krene proti praznemu stolu.

AJŠA se nasmehne. Na prazen stol sede debela delavka.

EGON obstane z pladnjem sredi prehoda. Delavec se mu zaleti v hrbet.

DELAVEC

Zmigaj.

EGON zmiga in se usede na prvi pazen stol. Poskuša ujeti AJŠINE oči, vendar njen obraz zakrivajo sodelavke.

EXT. PRED JEDILNICO. DAN.

EGON sloni na stopniščni ograji pred vhodom v jedilnico in čaka. Skozi vrata pride gruča delavk, iz skupine stopi AJŠA, se nasloni ob ograjo na nasprotni strani in potegne iz žepa cigareto ter jo neprižgano obdrži med prsti. EGON hitro potegne ven vžigalice, stopi korak naprej ter se zaleti v PESNIKA.

PESNIK

Jož, Egon, lepo da sem te našel!

EGON se mu poskuša izogniti, PESNIK pa ga sproti blokira s trebuhom.

PESNIK

Samo ti mi lahko pomagaš, EGON!

AJŠA si sama prižge cigareto. EGON spravi vžigalice in se jezno obrne k PESNIKU.

PESNIK

Ne najdem svoje triintridesete knjige.
Izginila je.

EGON

In kaj imam jaz s tem?

PESNIK

Kupim jo, Egon. Razumeš!

EGON

Da bi od tebe šlo kaj denarja?

PESNIK

Za svoje pesmi bom pa ja dal. Saj sam veš, da vse kar zaslužim v tovarni vložim v samozaložbe. Sploh ne vem, kako je izginila. Mogoče jo je kdo ukradel. Lopov. Maniak.

EGON

Je ukradel še kaj drugega?

PESNIK

Ne, izginila mi je le ta knjiga mojih poezij.

EGON

(sočutno)

Pravi imaš. Maniak.

AJŠA otožno pogleda EGONA in oddide. Le-ta zre za njo. PESNIK krili z rokami in razlaga.

PESNIK

Moram jo dobiti.... sklenjenost opusa....itd...

EGON in PESNIK hodita med zarjavelimi ostanki strojev.

PESNIK
Plačam ti, če jo najdeš. Res.

EGON
Ja, vem kje so zagotovo tvoje knjige.

PESNIK
V knjižnici?

Stojita ob ograji, EGON si slači delovno obleko in jo stlači v vrečko. Prične plezati na ograjo, na vrhu se obrne k PESNIKU in reče:

EGON
Grem pogledat. Kako pa je naslov?

PESNIK
Drevo zeleni.

EGON pogleda po ograji in kadečih dimnikih v ozadju.

EGON
Eksotika, torej.

EXT. ODPAD. DAN.

EGON na papirnem odpadu. Sklonjen teče med stlačenimi balami papirja in po vsaki pokuka po dvorišču. Zaslišijo se koraki, EGON se stisne med dve bali. Mimo prišepa ČUVAJ, se ustavi, s pogledom preišče papirne gmote, ne vidi EGONA in oddide. EGON se povzpne na kup razsutega papirja, mimo stolčene avtomobilske karoserije, ki na pol kuka iz listov ter po vrhu počasi, sklonjen vstopi v leseno barako skozi luknjo v zidu.

INEX. BARAKA NA ODPADU. DAN.

Baraka, polna starega papirja. Polmrak. EGON kleči in hitro koplje med kolena. Iz luknje vleče časopise, kose papirja, občasno kakšno drobno knjižico. Vsaki pogleda naslov in jo takoj odvrže.

EGON
Krik neslišnega.... ta bo sto peta....
Magma večnosti... ta bo zadnja....
Tovarišu Stalinu.... ta bo prva....

Nenadoma obstane in se hitro ozre.

V svetlobi, sevajoči iz odprtine v zidu, stojita dve CIGANKI. EGON se zdrzne, nato pa pomirjen nadaljuje brskanje po papirju.

CIGANKI se mu pridružita nekaj metrov proč, MLAJŠA prinaša papir, STAREJŠA pa ga veže v pakete. EGON neprave knjižice prične metati na njun kup.

CIGANKA

Da ne boš hotel poj kaj denarja?

EGON

Ne.

CIGANKA

Midve to celo popoldne nabirava, celo dopoldne pa poj to nosva nazaj sem prodajat.

EGON

Je že u redu. Nič ne bom hotu. Sam nekaj iščem.

Nadaljujejo vsak s svojim delom. STAREJŠA CIGANKA dokonča paket in ga položi na ostale. Paket zgubi ravnotežje, pade s kupa in se prevrne. Vrhnja revija spodnjega paketa je PLAYBOY z obrazom Nastasje Kinski na platnicah. EGON ga ošine s pogledom, obrne pozornost nazaj k brskanju in nato sunkovito skoči pokonci.

EGON

Hej, koliko hočta za tist časopis?

CIGANKI obstojita in se ga sumnjičavo ogledujeta. Končno spregovori MLAJŠA.

CIGANKA

Kolko daš?

EGON

Pomagam vama znosit papir domov.

CIGANKA se zareži na vsa usta. Ves dialog poteka med EGONOM in MLAJŠO CIGANKO. STAREJŠA sestra v besedovanje ne posega.

CIGANKA

Hočm dnar. Kok daš?

EGON

Nimam.

CIGANKA

Pa nič.

Nadaljujejo z brskanjem. EGONU oči uhajajo k reviji. Končno se zravna in reče:

EGON
Prav. Velja.

CIGANKA se zareži, stopi k paketu in potegne revijo na plano.

CIGANKA
Tle je. Ampak, najprej dej dnar.

EGON
Nimam pri sebi. Lahko ga prinesem v
eni uri. Prav?

CIGANKA ima očitno ima za bregom nek načrt.

CIGANKA
HMMMMM... nja.... lahko jo dobiš juttr.

EGON
Ne, hočem jo zdej. Dons.

CIGANKA
Ne, juttr.

CIGANKA polista revijo.

CIGANKA
Sej ni nč tazga not. So druge boljše,
pa povsod okrog jih je dost.

EGON
Ne, tega hočem. Dons.

CIGANKA
Oooooo, si potrebn? Bi ga drkau?

EGON se zareži. CIGANKA rahlo privzdigne krilo.

CIGANKA
Kaj boš za papir dnar zapravljaj.
Poglej tole.

CIGANKA pokaže stegno.

EGON
Hvala, dons bom ostal kar pri papirju.

CIGANKA

Oooooo, si zbirčen. Razvajen. Navadne
babe ti niso všeč. Hočeš igralke!?

CIGANKA zapre časopis in si ga da pred obraz, tako da na svoje telo namontira Nastjino pročelje. Privzdigne krilo in se začne grabiti po mednožju.

EGON se smehlja in jo opazuje. CIGANKA vsakih nekaj vzdihov prekine predstavo, pokuka izza papirja in vpraša:

CIGANKA

No, ti je že prišlo? Bo kaj?

ČUVAJ

(OFF)

KURBE IN KURBIRJI!!! LOPOVI!!!

Pogled se obrne k šepavem ČUVAJU, ki stoji pred vrati v barako ob vzožju kupa papirja.

ČUVAJ

KRADETE!!! PIZDE!!!! KRADETE!!! JEBAU
VAM BOM MATER!!!!

ČUVAJ prične plezati navzgor po papirju. STAREJŠA CIGANKA pograbi v vsako roko en paket papirja, MLAJŠA drži paket le v levici, z desnico nosi revijo. Hitro oddideta proti izhodu, EGON jima sledi.

EXT. ODPAD. DAN.

Kupi papirja. CIGANKI in EGON se opotekajo po papirnatem grebenu, ki sega čez ograjo in se počasi spusti na travnik. Na pol poti MLAJŠA CIGANKA zgubi ravnotežje, zakrili z rokami, revija zaplapola po zraku, EGON skoči kot plavalec v vodo, poskuša pograbit revijo, CIGANKA jo umakne, zgubita ravnotežje in se zvalita po papirju.

CIGANKA se vali po papirju.

Na pol zasuta avtomobilska karoserija zaniha, se privzdigne in potone.

EGON se prevrača med kosi papirja, časopisi in knjigami, ki pršijo vsepovsod. Butne ob tla, se prevali čez glavo in hitro, po vseh štirih, zdirja do spakiranih bal.

EGON globoko vdihuje zrak, s hrbtom prislonjen ob balo. Ozre se k kupu papirja.

STAREJŠA CIGANKA preskoč ograjo in se ozira po papirju. MLAJŠE CIGANKI ni videti nikjer. Kamera zakroži po papirju, se približa zasuti karoseriji, papir vzvalovi in na površju se prikažeta roki, ki ga divje mečeta na vse strani in izkopavata telo. V desnici je še vedno revija. MLAJŠA CIGANKA se popolnoma odkrije, hoče vstati a ne more. Desni gleženj je priščipnila karoserija.

Iz barake prišepa ČUVAJ. V rokah drži kos odtrgane svinčene cevi. Divje se ozre okoli, potem pa se mu oči prilepijo na ujeto CIGANKO. Zažari.

ČUVAJ
AHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHAHA

Plane, zgubi ravnotežje in se odvali po papirju na drugo stran.

CIGANKA se poskuša na vse načine rešiti izpod železa.

EGON skoči pokonci in steče po papirju, Spodrsne mu, zapelje se navzdol, potem pa počasi, po vseh štirih poskuša znova.

ČUVAJ ravno tako po vseh štirih pleza navzgor. Cev še vedno drži v roki.

Posnetek celega pobočja. EGONU manjka do ciganke še nekaj metrov.

Posnetek celega nasprotnega pobočja. ČUVAJ je približno na sredini.

EGON pripleza do ciganke.

EGON
Daj!

Iztegne roko proti reviji. CIGANKA mu pljune v dlan.

CIGANKA
Crkni.

EGON
Misliš?

EGON se nasmehne, umiri in sloni na pobočju ter mirno zre CIGANKI v oči. Le-ta se trga iz pasti kot ujeta žival. Revijo zatlači pod majico in se poskuša izvleči z obema rokama.

ČUVAJ doseže vrh. Njegova glava z izbuljenimi očmi pokuka žez rob. Hrope spleza na greben in se po vseh štirih pomika po njem ter se približuje CIGANKI.

CIGANKA zasliši hropenje in udarce s cevjo ob papir. Vrtil glavo

na vse stani, toda ČUVAJA ne more videti, ker ji ga zakriva karoserija. EGON se ji nedolžno smehlja.

ČUVAJ prileze v zorno polje. CIGANKA ga opazi, podivjano in brezuspešno se rešuje. EGON ne trzne.

EGON

Daj!

CIGANKA

NEEEEEEEEEEEEEEEEEEE!

EGON se povzpne na mesto, kjer je karoserija zarita v papir. ČUVAJ se na glavo zapelje proti CIGANKI kot po toboganu. EGON se opre ob karoserijo, iztegne nogo in brcne ČUVAJA v obraz. Ta zavpije, se prevali in se popelje mimo karoserije navzdol in pristane na tleh. EGON se vrne nazaj k ciganki.

EGON

Če daš revijo, te rešim.

Čuvaj začne plezati z desne strani proti karoseriji.

Bližnji posnetek EGONOVEGA obraza.

Bližnji posnetek CIGANKE.

CIGANKA potegne revijo izpod majice in jo da EGONU. Ta jo vzame, si jo sam zatakne pod majico, zleze k CIGANKI in ji prične odkopavati nogo izpod železja. CIGANKA mu pomaga po najboljših močeh.

Posnetek noge, ki je ujeta pod s papirjem zadelano poloblo zadnjega kolesa.

EGON praska stlačeni papir izmed noge in železa.

EGON

Probaj zdaj!

CIGANKA poskuša.

CIGANKA

Ne gre.... NE GRE!!!

EGON potegne proč kepo kartona. Karoserija se takoj pogrezne in zapre osvobojeno mesto.

EGON

Pizda.... Saj se sproti ugreza!!!

Še hitreje koplje.

EGON obstane, se privzdigne in pogleda okoli. Majico ima popolnoma premočeno, s čela mu curlja pot. Tišina. Čuvaja ni videti nikjer.

Drevje v gozdu. Okameneli prič na veji.

Streha barake.

Papir.

V zrak štrleči del karoserije. Nenadoma roka, ki se ga oprime. ČUVAJ, ki se z divjim krikom potegne na karoserijo in z vso močjo udari s cevjo proti CIGANKI.

CIGANKA kriči.

EGONOV obraz, ki se obrača proti gledalcu in odpira usta.

ČUVAJ je prekratek. Udari ob streho. Pok železja, pršenje koščkov laka. Čuvaj rjove. Obteženi sprednji del karoserije se prične upogibati.

Ujeta noga in železo nad njo, ki se počasi dviguje.

EGONOV obraz.

EGON

Zdej! Zdej! Potegni!

CIGANKINA noga, ki se povleče iz pasti.

ČUVAJ, ki mlati na vse strani s cevjo, ne da bi prenehal rjoveti.

CIGANKA beži po vseh štirih.

EGON tudi.

ČUVAJ je splezal na karoserijo, ki prične drseti.

CIGANKA pleza čez ograjo in doskoči STAREJŠI CIGANKI v objem.

EGON se privali med bale in butne ob eno izmed njih.

Karoserija drsi po pobočju in vozi s sabo ČUVAJA, ki še vedno slepo mlati okoli.

EGON se umika med bale.

Karoserija butne ob tla, se postavi po konci.

ČUVAJ leti po zraku. Lesena noga se odpne in odleti po svoje.

Noga ropota po strehah razbitin.

ČUVAJ trešči ob papir.

Slap papirja, časopisov, pršenje po zraku. Papirnata eksplozija.

EGONOV oznojen obraz, globoko dihanje.

Posnetek skladišča. Levo CIGANKI, ki strmita v pobočje, na sredini EGON, ki se pobira s tal.

Papirnato pobočje. Po zraku nežno naletavajo še zadnji kosi papirja in mehko pristajajo. Nenadoma se pririne na površje ČUVAJEVA glava, okrvavljena po čelu, rjove, s penami okoli ust, ki špricajo po zraku.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

EGON prepoten teče ob ograji železarne. Med tekom potegne revijo izpod majice, jo pogleda, poljubi in zatlači nazaj. Poskoči visoko v zrak, zamahne z desnico in zavpije na ves glas:

EGON
YEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEAAAAAAAHAH

INEX. EGONOVA KOPALNICA. DAN.

EGON se tušira in veselo prepeva.

EGON
All my trials... soon be over...

INEX. EGONOVA KOPALNICA. DAN.

EGON pred ogledalom. V roke vzame narobe obrnjeno stekleničko Cartiera in si nalovljene kapljice razmaže pod vratom in pazduho. Zamaši stekleničko, jo podrži, se s pogledom poslovil od nje in jo v elegantnem loku zabriše v smeti.

INEX. PRED KARLINIM STANOVANJEM. DAN.

EGON pred Karlinimi vrati. Sliši se jebozovna glazba, zato se po prstih umakne, odpre razdelilno omarice in najde v njej svojo jakno. Obleče si jo in se žvižgajoč zapelje po podplatih tenisk navzdol po stopnicah.

EGON sedi v gostilni in lista po časopisu. Prisede PESNIK in takoj pograbi časopis:

PESNIK

Smem?

EGON

Saj si že.

PESNIK polista revijo, nekajkrat zadovoljno cmokne z jezikom in vrne Playboy EGONU.

EGON

Zadovoljen?

PESNIK

Ni slabo, ni slabo. Je pa res, da jaz bolj slabo vidim. Saj veš, slep je kdor se s petjem ukvarja.

EGON

O, je tebi tudi všeč Stevie Wonder?

PESNIK se ozre po prostoru, opazi nekaj penzionerjev za sosednjo mizo in prične vstajati.

PESNIK

Grem na lov. Saj res, glede tiste moje knjige. Sem jo že našel. Sploh mi je niso ukradli. Si jo kaj iskal?

EGON

Sem.

PESNIK

Si jezen?

EGON

Nisem... nisem....

PESNIK oddide, v gostilno prideta SELIM in IBRO. Prisedeta. Pozdravijo se.

IBRO

Ja sam IBRO.

EGON

Vem, saj sva se že videla.

IBRO

A ti si bio taj, koji je pevao?

EGON pokima.

EGON

Kdaj začneš delati?

IBRO

Sutra.

EGON potegne časopis izpod majice in ga ravnodušno položi na mizo. SELIM naroči rundo, EGON pa počasi obrača liste. Najprej primakne glavo IBRO.

IBRO

Selim, vidi, pičke!

SELIM pokuka z vidnim odporom, nato pa se sunkovito pripogne čez mizo. Kot hipnotiziran spremlja premikanje Egonovih rok in obračanje listov. Vsak obrat približa njegovo glavo še za centimeter.

EGON prelista osrednji del z Nastjo, zdolgočaseno vzdihne in zapre revijo. Dvigne pogled in se presenečeno zastrmi v SELIMA, ki mu je že skoraj zlezel v naročje. Gledata si v oči. SELIM se zave neumnosti položaja, spusti rit nazaj na stol in se zastrmi v časopis.

SELIM

Koliko?

Za kratek trenutek EGONU uide zadovoljen nasmešek prek obraza.

EGON

Kaj koliko?

SELIM

Koliko hočeš za časopis?

EGON globoko vdihne, odpre usta, za trenutek opazuje SELIMA in reče.

EGON

Nič.

SELIM zavriska. Zarjuje.

SELIM

Natakarica, rundo!

SELIM spoštljivo vzame časopis v roke, kot največjo dragotino.

DET.

Egonov obraz. Z obema rokama močno butne ob čelo.

EGON

Nič, razumeš. Zastonj sem mu jo dal.

INEX. KARLINA KUHINJA. VEČER.

Karlina kuhinja. Nasproti si sedita EGON in KARLA. Prižgana je luč nad mizo.

EGON

Zastonj. Po vsem tistem sranju....
Videl sem ga, bil je zrel za dva
Cartiera, ne za enega. Poj sem ga pa
pogledal u oči. Nič, sem rekel. Butl.

EGON spet potolče po čelu z dlanmi.

EGON

Idiot. Saj ne vem kaj mi je bilo. Samo
tiste njegove oči sem videl... Jebi
ga, zdej. Spet moram vse od začetka.
Ampak kaj mi je bilo?

KARLA iztegne roko in ga poboža po licu.

KARLA

Iskreno. Ravno zaradi tega, ker si tak
kot pač si, sediš na tem stolu.
Razumeš?

EGON

Ja, ampak nekaj vseeno bo treba
naredit.

KARLA

Ja, nekaj bo treba naredit.

Molčita in se gledata. Potem EGON vstane in se presede na
sosednji stol. Zarežita se.

KARLA

Vidim, da si že dober. Ampak, resno,
kar se tiče Cartiera...

EGON

Ja?

KARLA

Če ti lahko....

EGON

O tem sva se zmenila že zdavnaj. So stvari, ki si jih moram prislužiti sam. OK?

KARLA

OK.

EGON

Zapit se grem. Selim me je povabil na hvaležnostni žur v samski dom. Napil se bom kot krava. Jutri pa razmišljal o Cartieru. Ta Pesnik mi leži v možganih.

KARLA

Mar ni navaden žicar?

EGON

Je, ampak dela in ima prihranke. In vse zapravi za tiste svoje bedaste samozaložbe.

EGON nervozno pobobna s prsti po mizi.

EGON

Tu je nekaj. Način. Saj mi bo kapnilo.

Zazvoni budilka.

KARLA

Služba.

EGON

Že grem.

INEX. PRED KARLINIM STANOVANJEM. VEČER.

KARLA in EGON se poljubita, Karlina roka zdrsne prek Egonovega vratu čez rame po rokavu.

KARLA

Lepo je zašito, si opazil?

EGON

Ja, nek poseben šiv.

KARLA

Sedaj bo prišel. Oditi moraš.

EGON

Še poljubček.

KARLA

Ni časa.

EGON

Jaz sem gor rasel ob ameriških filmih.
In tam je za poljub zmerom čas.

Poljubita se.

INEX. SAMSKI DOM. NOČ.

Hodnik v samskem domu. EGON spleza skozi okno in potrka na tretja vrata. Odpre mu SELIM.

INEX. SELIMOVA SOBA. NOČ.

V Selimovi sobi je prižgana le lučka nad posteljo. Vsi zidovi so polepljeni z fotografijami golih žensk, iztrganimi iz razno raznih časopisov. Na tleh je na pol prazna gajba piva, popite steklenice stojijo ob njej. Na stolu poleg mize sedi IBRO in pije pivo, posluša kasetar ter prepeva zraven.

IBRO

SRCE ČU TI DATI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ko zagleda EGONA, mu veselo pomaha in zavpije:

IBRO

Znaš, ko to peva?

EGON

Cristian Bernard?

IBRO

Ma ne..... Šaban.....

EGON vzame pivo in ga izprazni na dušek.

DET.

Skorajda prazna gajba in morje izpitih steklenic ob njej.

SELIM sloni na svoji postelji, EGON sedi na tleh, s hrbtom naslonjen ob zid in z s steklenico v naročju. IBRO kinka ob kasetarju, ki še kar rjove. Vsi so mrtvo pijani.

IBRO poleg kasetarja. Z leve prileti prazna steklenica in zbije kasetar na tla. IBRO ne trzne. Godba v offu prične zavijati, vleči, hreščati in nazadnje obmolke. IBRO počasi dvigne glavo.

IBRO
A? Što? Ne svi|a ti se?

SELIM stoji sredi sobe.

SELIM
Poslušaj, IBRO! Danes si polepil cel zid s to golotinjo, ne da bi me kaj vprašal. Prav. Ampak zid je pol moj, pol tvoj. Drži?

IBRO pokima.

SELIM
Sedaj ga bom razdelil pol pol. In tako bo ostalo.

IBRO
Važi. Nema problema.

INEX. SELIMOVA SOBA. NOČ.

SELIM in EGON merita zid.

EGON drži prst, SELIM pa snema vrata z omare.

EGON pomaga držati vrata, selim pa z izvijačem vleče ob vratih črto po zidu. Pri tem neusmiljeno trga in para prilepljena dekleta.

SELIM in EGON pobirata prilepljene fotografije z Selimove polovice in jih zlagata na kup.

Zid. Leva polovica živopisno polimana, na sredini z ostrim rezom prehaja v pobeljen omet. SELIM prikoraka in v roki drži plakat za Tess ter revijo.

SELIM in EGON lepita plakat.

SELIM in EGON tiščita skupaj glave in mozgata.

SELIM

Jebemti pokvarjence!

Dvigne stran iz revije.

SELIM

Na vsaki strani objavijo fotografijo
in ko jih grešlimat na zid, moraš
seveda kupit dva časopisa.

EGON

SELIM, imam idejo.

INEX. SELIMOVA SOBA. NOČ.

SELIM in EGON stojita pred zidom in občudujeta svoje delo. Vse fotografije iz revije so prilepljene le na desni strani, tako da leve strani prosto mahedrajo po zraku. Nalepljene so v stolpcih, tako da ima vsaka fotografija na desni prazen prostor v svoji širini.

EGON drži eno od prilepljenih forografij v roki in razlaga princip delovanja:

EGON

Poglej, gledaš to stran in ko ti
dopizdi, jo obrneš okoli , prilepiš in
gledaš.

INEX. SELIMOVA SOBA. NOČ.

Pred zidom stoji SELIM in gleda (vidimo ga v hrbet). EGON se sprohodi mimo SELIMA s pivom v roki.

INEX. SELIMOVA SOBA. NOČ.

Selimova glava je na levi polovici slike. Zamaknjeno strmi predse. V ozadju se sprehaja EGON. Ko prvič prečka sliko, na kratko pogleda proti točki, kamor zre SELIM. Naslednjič se zaustavi in pogleda. Tretjič gleda že malo dalj. Nazadnje pristopi in se postavi na deno stran ter se pridruži Selimovemu zamaknjenemu pogledu.

EGON

Podobna je nekomu... ne morem se
spomnit...

V ozadju se prične opotekajoče sprehajati IBRO. Nekajkrat zaokroži po prostoru, pride do SELIMA in EGONA, ju objame, se ogleduje levo in desno in počasi približa pogled točki, v katero

Vsi trije pogledi za tenutek zro v isto točko. Nato IBRO spregovori in se bedasto zareži:

IBRO

Pa šta je s ovom? Jel zaboravila
staviti guzu i sise prije snimanja?

SELIM in EGON v trenutku obrneta glavi k IBRU in ga presekata z morilskima pogledoma. IBRO se najprej obrne k SELIMU, takoj umakne pogled k EGONU, potem pa pijansko zakrili z rokama in reče:

IBRO

Pa nemojte tako... samo sam se
šalio....

Umakne se v ozadje. SELIM in EGON počasi obrneta glavi nazaj v prejšnji položaj.

INEX. EGONOVA KOPALNICA. DAN.

EGON brska po smeteh in išče Cartiera. Ko ga najde, ga spoštljivo potegne ven, odpre stekleničko in jo stresa, dokler zadnja kapljica ne pade na dlan. Zaprto stekleničko položi na plico pod ogledalom.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

EGON pred ograjo železarne vleče iz vrečke modro delavsko obleko. Napravi se in prepleza ograjo. Po pločniku pride DOLGONOGA. Ošvrkne EGONA s pogledom in mirno nadaljuje pot. EGON jo zagleda, skoči nazaj na ograjo in pripravlja za vzpon.

ČUVAJ 2

(OFF)

Hej ti, kam pa greš, STOJ!!!

ČUVAJ 2 je brez roke, levi rokav pripet z zaponko ob rame teče ob notranji strani ograje.

EGON žalostno pogleda za DOLGONOGINIM ozadjem, ki se zibaje oddaljuje, skoči z ograje nazaj v notranjost in steče.

EXT. ŽELEZARNA. DAN.

EGON vijuga med starim železom, stroji in vagoni.

ČUVAJ 2 dirja za njim. Rokav se je odpel in vihra po zraku.

EGON preskakuje tire. Spotakne se, pade, povalja po tleh in se takoj spet pobere. ČUVAJ 2 se mu zelo približa in je tik za Egonovim hrbtom.

EGON preskoči prevrnjen voziček in si spet pridobi nekaj prednosti.

INEX. PLAVŽI. DAN.

Notranjost dvorane ob plavžu. Sij peči in postave v dolgih azbestnih oblekah, s klobuki in ščitniki čez oči. EGON sname obleko z obešalnika. Na zidu je z belo barvo napisano DINAMO PRVAK, tika nad tlemi pa PIČKE. EGON se hitro obleče v zaščitno obleko in se pridruži postavi, ki poriva voziček, poln koksa. V prostor priteče ČUVAJ 2, se razgleda in zdirja skozi dvorano ven.

Sklonjeni glavi, ki pred seboj porivata voziček. Leva se privzdigne in pogleda k svojemu sosеду.

IBRO

EGON, i ti radiš ovde?

EGON

Ne, o, ne! Kako pa si me spoznal?

IBRO

Namirisao sam te. Šta radiš ovde?

EGON

Jest grem.

IBRO

Idem i ja. Odgurajmo taj vozičak i idemo.

EXT. ŽELEZARNA. DAN.

Dan. Zunanjost. IBRO in EGON hodita med tiri. IBRO neprestano pogleduje k EGONU.

IBRO

EGON, da ti kažem nešto?

EGON

Aha.

IBRO

Ja sam se zaljubio.

EGON

Aha. Je nekaj na teh vozičkih.

IBRO

Ma ne... Ozbiljno... znaš....

EGON

Aha.

IBRO zarotniško sune EGONA pod ledvica.

IBRO

Znam več njeno ime.

EGON

Aha.

IBRO se nagne k Egonovem ušesu in zašepeta.

IBRO

Ajša.

EGON

Aha.

IBRO

Lepo? A?

EGON

Aha.

IBRO

Nije lepo samo ime, i ona je lepa!

EGON

Aha.

IBRO

Čekaj, da je vidiš! Moračeš i ti to priznati.

EGON

Aha.

Za trenutek obstaneta pred vrati jedilnice. IBRO prime EGONA za komolec.

IBRO

Ne vara se Selim, kad kaže, da se s tobom može govoriti.

EGON ga presenečeno pogleda.

IBRO in EGON stojita v vrsti in čakata na hrano. Nenadoma se IBRO obrne in zgrabi EGONA za rokav.

IBRO
Gledaj! Tamo je! Vidiš?

Pogled preiskuje vrste DELAVCEV, ki jedo. Preskoči AJŠO, ki gleda proti na in se nasmehne.

DET.

Nenadoma se pogled sunkovito zasuče, tik pred obraz se nam prilima navdušeni IBRO.

IBRO
Vidiš!!!! Smeši mi se!! Vidiš!!!!

INEX. JEDILNICA. DAN.

EGON mirno pomaka žlico v pasulj in je. Poleg njega IBRO neprestano pogleduje, se dviguje, vzpenja, suče glavo in se vrtila na riti.

IBRO
Ne vidim je.... gde je sada.... da
nije otišla....

EXT. PRED JEDILNICO. DAN.

EGON in IBRO slonita ob ograji. Skozi vrata pride AJŠA, se nasloni ob ograjo na nasprotni strani in potegne cigareto iz žepa.

IBRO
Oooooooooohhhhhh....

EGON se skloni tik do IBROVEGA ušesa in reče:

EGON
Ti, Ibro, se ti ne zdi, da je tudi
ta... zaboravila staviti guzu i sise
prije šihta?

IBRO
Samo sam se šalio... nemoj sad tako...
Egon, pa ona nešto čeka...

EGON

Avtobus.

EXT. PRED JEDILNICO. DAN.

EGON prižiga AJŠI cigareto.

AJŠA

V katerem oddelku pa delaš?

EGON

V nobenem.

AJŠA

Se mi je zdelo. Takoj si mi padel v oči. Po čevljih.

EGON

Po čevljih?

AJŠA

Včeraj, saj veš... jedla sem in opazovala noge vstopajočih. Vsi v špičakih, ejjj. Potem pa tvoje teniske. Drugače te sploh pogledala ne bi. Ko vidim špičake, me vse mine...

EXT. PRED JEDILNICO. DAN.

AJŠA odhaja proti zgradbi, na kateri je velik pano, z zlatoglavo otroško risbo in napisom OČKA, VRNI SE ZDRAV DOMOV. Obrne se in pomaha EGONU, ki se ji nasmehne. EGON stopi k IBRU, ki z obema rokama maha na vse pretege.

IBRO

Ahhh.... Kako je lepa.... i kako se mi smeši....

Zaupno prisloni uho k EGONU in vpraša:

IBRO

Šta ste to govorili?

EGON

O čevljih.

IBRO

O cipelama? Mojim?

EGON

Ja, tudi o tvojih.

IBRO
Sviđaju se ji, a?

DET.

Ibrovi čevlji.

DET.

Ibrov prekipevajoči obraz.

IBRO
Kad dobijem prve novce i odem u
Italiju! Da ti vidiš, kakve ču cipele
i odeču nabaviti! Da ti samo vidiš!

EGON zavzdihne.

EXT. PRED JEDILNICO. DAN.

EGON in IBRO stojita pod napisom OČKA, VRNI SE ZDRAV DOMOV in ga gledata.

EGON
To bi moral višet na kuplarajih.

Mimo pride SELIM.

SELIM
Hej, Egon, dons je v kinu spet film z
Nastasjo. Greš?

EGON
OK.

SELIM
Prav, ob šestih.

EGON
Velja.

INEX. KARLINA KUHINJA. DAN.

EGON kuha kavo, KARLA sloni ob oknu in ga opazuje. EGON naliže kavo v skodelici in ju prinese na mizo. odpre hladilnik in v svojo zliže curek mleka.

EGON se pridruži KARLI ob oknu.

EGON

Ejga, Pesnik.

EXT. PRED STOLPNICO. DAN.

Pogled s Karlinega okna v tretjem nadstropju. Po pločniku koraka PESNIK, se ustavi, potegne iz žepa listek, nekaj napiše vanj in oddide.

KARLA

Si se že spomnil, kako bi lahko iz
njega izmolzel denar?

EGON

Ne.

KARLA

Poglej, poznaš tistega tam?

Po pločniku koraka LOJZE. Nasproti mu pride neka PENZIONERKA, LOJZE na široko pozdravlja, se smehlja in priklanja.

EGON

(OFF)

Lojze. Slinavi Lojze. Brezgrešna,
brezmadežna duša, ki se pravkar vrača
iz službe. Posvečen Bogu. Veš da
vsakič, ko sliši, da je nekdo umrl,
zavije oči proti nebu, položi roko na
srce in globoko vzdihne: O, kako mu
zavidam, sedaj že zre v Božje obličje!

LOJZE sreča drugo penzionerko, se spet priklanja in jo očitvidno povpraša po zdravju, ženska kaže na hrbet, se tipa po ledjih, LOJZE pa se sočutno kremži.

KARLA

Ne, to še nisem slišala. A pa ti veš,
da tako, včasih, ko ga tuzemsko
življenje utruji, pripelje v svoje
stavnovanje, kakšno nadebudno mlado
svetnico, položi na gramofon
razpoloženjsko godbico, jo razrajca in
ko je mala vsa zaripla od prebujenih
strasti, ji tvezi o tem, kakšen greh
je fuk pred poroko in nato milostno
dovoli, da mu ga deklica podrka,
medtem ko on z zaprtimi očmi uživa ob
muziki.

LOJZE se klanjaje poslavlja od penzionerke.

EGON

(OFF)

Kdo? Lojze?

KARLA

(OFF)

Ahm. On.

EGON

(OFF)

Ma ni mogoče? Pa saj to je tvoja konkurenca?

KARLA

(OFF)

Egon, vse ima svoje meje. On to počne iz nizkotnih nagibov, jaz pa za denar.

EGON

(OFF)

Prav imaš. Oprosti. Pa punčke sodelujejo?

LOJZE spet pozdravlja nekam izven kadra.

KARLA

(OFF)

Saj imajo primerno podlago. Lojze jih nakadi s travico, takole, dva tri džointe za razpoloženje in mlade glavice mimogrede postanejo omotične.

EGON

(OFF)

Ma ne, poznam vse dealerje in...

KARLA

(OFF)

Lojze ima svojo plantažo.

EGON

(OFF)

Kdo? On? Ma ni mogoče?

LOJZE goreče kima nevidnemu sogovorniku.

KARLA

(OFF)

Plantaža je na vrhu tistega hriba.
Prečkaš tisto izbočeno skalo, potem
naprej med tremi zraščeni bukvi in
si tam.

EGON

(OFF)

Ti vraga? Ampak zakaj mi vse to
pripoveduješ?

KARLA

(OFF)

Ja, kje pa dela Lojze?

INEX. KARLINA KUHINJA. DAN.

EGON divje objema KARLO in jo dviguje v zrak ter poljublja.

EGON

V tiskarni! Lojze dela v tiskarni!!!!
To je to!

KARLA se mu reži.

KARLA

Končno ti je kapnilo!

EGON obstane in se zazre v KARLO.

EGON

Od kod pa ti vse to veš?

KARLA se zresni.

KARLA

Poslovna skrivnost.

EGON

Pa ja nisi z Lojzetom...

KARLA

Veš, kaj Egon, to je pa žalitev!

EGON

Oprosti, ampak...

KARLA

Nehaj razglablјati, kreni...

EGON

...v akcijo.

INEX. LOJZETOV BLOK. DAN.

Hodnik v Lojzetovem bloku. Iz za zaprtih vrat je slišati nirvanistično godbo. Pogled se odmika od vrat in pokaže EGONA, ki sedi na stopnicah v višje nadstropje in kadi. Počasi dokonča cigareto, jo ugasne ob podplat in stopi proti Lojzetovim vratom. Položi uho nanje, se zareži in prične brskati po žepih. Ven potegne ukrivljen žebelj in se skloni nad ključavnico.

INEX. LOJZETOV HODNIK. DAN.

Notranji hodnik v Lojzetovem stanovanju. Tema, izpod vrat na desni prihaja trak svetlobe in godba, ki vedno bolj raste. EGON po prstih stpi skozi vhodna vrata in jih previdno zapre za sabo. Godba doseže vrhunec in se umiri. EGON se še enkrat zareži, globoko vdihne in se zresni. Hitro potrka po vratih in jih takoj odpre.

INEX. LOJZETOVA SOBA. DAN.

Skozi zagrnjene zavese prihaja dnevna svetloba. Stene so pokrite z uokvirjenimi posterji naravo-razpoloženjskih motivov. LOJZE leži na tleh, s hrbtom naslonjen ob stranico postelje, nad njim sklonjeno DEKLE z dolgimi lasmi v lahki bombažni indijski obleki. Ko vstopi EGON, deklica hitro steče proti oknu in nepremično obstane pred njim. LOJZE si hiti zapirati šlic.

EGON

Lojze, kamerad moj, pozdravljen bodi!

LOJZE

A... a? a....

LOJZU se končno posreči zapreti šlic.

EGON

Kaj je Lojze, prijatelj, ne boš pozdravil in me predstavil tej čarobni deklici?

EGON krene proti LOJZU, ki se kobaca na noge. Tik pred njim odskoči in se prikloni.

EGON

Lojze, tu je pa na tleh nek flek. Nekaj se je polilo, skipelo, ali kaj? Da se ne boš umazal!

LOJZE

Kava.... smetana je pljusknila čez
rob....Bom počedil! Bom....

LOJZE se hitro prikloni, potegne robec iz žepa in prične drgniti madež na tleh.

EGON

Le pospravi za sabo, tako je prav.

LOJZE

Odkod pa ti?

EGON

Ja, skozi vrata. Trkal sem, pa se ni
nihče oglasil. Sem mislil, ne sliši me
zaradi godbe. Poskusim, in glej,
odprto. Pa grem noter.

LOJZE pobriše madež in se zravna. Robec drži z izrazom skrajnega gnusa med konicama dveh prstov.

LOJZE

Samo tole odnesem.

EGON

Ti kar daj...

LOJZE oddide iz sobe.

EGON se počasi približuje DEKLETU ob oknu. Med potjo obrača slike na zidu. Pod sončnim zahodom v savani se skriva Marija z Jezusškom v naročju, pod galebom nad morsko gladino pozdravlja papež z razširjenima rokama.

INEX. LOJZETOVA SOBA. DAN.

DEKLETOV obraz ob zavesi. Bočna zunanja svetloba. DEKLE je zardelo, na prsih velik križ v obliki pločevinastega ptiča z razširjenimi krili. EGON poleg nje nasloni glavo na steklo in jo opazuje. Potem počasi z roko potegne njeno obleko prek rame, dekle zadrhti. Poljubi jo na ramo in popravi obleko.

V sobo se vrne LOJZE.

LOJZE

Prijatelj, čemu si prišel?

EGON

Lojze.... morala. Ta me je prignala.
In ti **si** človek morale. Ne brani se!
Predobro te poznam.

LOJZE resnobno prikima.

EGON

No, torej... Danes zjutraj sem šel na
sprehod... v hribe.... tam je človek
bliže Bogu, saj si ti to rekel, če se
prav spomnim.

LOJZE

Sem.

EGON

No, ta na hrib nad nami sem šel.
Prečkal sem neko izbočeno skalo, šel
mimo treh zraščениh bukev in tam....

LOJZE

Stoj!

LOJZE ga ustavi s stegnjeno roko in pogleda proti DEKLETU, čeprav
še vedno govori EGONU.

LOJZE

Bi kavo?

EGON

Bi.

LOJZE

Alenčica, bi nama skuhala kavico?

DEKLE zdrvi iz sobe, s pogledom usmerjenim v tla.

EGON

No, in veš, kaj sem tam našel?

LOJZE

Ne.... ne vem.

EGON

Gandža, Lojze. Saj ti sploh ne veš kaj
to je. Trava. Marihuana. Droge!!!
Lojze!!! Pomisli!!! Cela plantaža!!!!

Molk.

LOJZE

Nisi... nisi prijavil?

EGON

Ne.

LOJZE se vidno oddahne.

EGON

Ne še.

LOJZE spet zleze vase.

EGON

Zato sem prišel k tebi. Poglej, pomagaj mi. Ne maram policajev in oni ne mene. Sedaj pa grem k njim, prijavim in postanem špicelj. Ampak po drugi strani.... Cela plantaža, razumeš! Lastnik mora biti preprodajalec! Zastruplja mlade, nedolžne organizme. Ubija mladino! Razumeš?

LOJZE

In kaj.... kaj boš sedaj?

EGON

Povej mi ti, Lojze. Pomagaj mi.

EGON si z dlanjo otre čelo.

EGON

Prijavil ga bom, prasca! Pa četudi postanem špicelj! Naj odleži tistih deset let in razmišlja kaj je storil!

LOJZE se vedno bolj trese.

EGON

Kot pravi papež v zadnji encikliki, mladini dajte poezijo, ne droge! Se strinjaš?

LOJZE

Se....se....

EGON

In ti delaš v tiskarni. Pa je problem rešen. Gotovo boš z veseljem natisnil knjigo pesmi našemu Pesniku?

LOJZE
Ampak to stane.

EGON poskoči.

EGON
Grem ga prijavit, prasca, trgovca z
drogo. Bo vsaj imel dovolj časa, da bo
v miru in samoti prebral vse, kar je
do sedaj izdal naš ljubi Pesnik!

DET.

Velik plan ledenega Egonovega pogleda.

DET.

Velik plan izmikajočih Lojzetovih oči.

INEX. LOJZETOVA SOBA. DAN.

EGON in LOJZE si zreta v obraz.

LOJZE
No.... mogoče bi pa šlo....

EGON
Vidiš...

Potreplja LOJZETA po rami.

EGON
Kaj je s kavo?

LOJZE odpre vrata in zakliče:

LOJZE
Kaj je s kavo?

LOJZE oddide in se vrne z dvema skodelicama. EGON poskusi le s
konico jezika, nakar odloži skodelico.

EGON
Grem še k Pesniku. Potem velja,
prinesem ti rokopis, ti pa pohiti.

EGON oddide proti vratom. Spotoma pokaže madež na tleh.

EGON

In pazi! To je že tvoja druga kava.
Saj ti lahko še pritisk zraste!

INEX. BIFE. DAN.

EGON sedi v gostilni in čaka. Pride BOKSAR in prisede.

BOKSAR

Živjo, Egon!

EGON

Živjo, Boksar! So te spustili?

BOKSAR

So. Pravijo, da so me odvadili pijače.
Da mi neben več ne bo nikol reku
pijandura.

(pomaha NATAKARICI)

Dva šnopčka!

NATAKARICA prinese pijačo. EGON in BOKSAR nazdravita in kozarčka v loku zvrneta.

BOKSAR

Ahhhhh, paše....scat grem....

Oddide na stranišče.

INEX. BIFE. DAN.

EGON sedi v gostilni in čaka. Iz stranišča pride BOKSAR in prisede.

BOKSAR

Živjo, EGON!

EGON

Živjo, Boksar! So te spustili?

BOKSAR

So. Pravijo, da so me odvadili pijače.
Da mi neben več ne bo nikol reku
pijandura.

(pomaha NATAKARICI)

Dva šnopčka!

Natakarica prinese šijačo. EGON in BOKSAR nazdravita in kozarčka v loku zvrneta.

BOKSAR

Ahhhhh, paše....bi jedel...

Iz žepa potegne zavoj, razgrne časopis in položi na mizo kos kruha in nekaj koščkov dravske salame. Naredita si sendviča in pričneta jesti.

BOKSAR

Pravjo, da sem zdaj res že čist dober.
In veš...

Ploži dlan na EGONOVO podlaht.

BOKSAR

Tud z mojmu spominom je zdej vse u redu! Ti.... Sem si reku, moram tud sam pazit. Samo en šnopček na dan popijem, veš?

EGON

To je pa fino!

BOKSAR

A ne? Ahhhh, paše....scat grem...

Oddide na stranišče.

V gostilno pride PESNIK in se vsede za sosednjo mizo. Pokima EGONU in prisede.

EGON

Ti, Pesnik. A se spomiš, zadnjič, ko si zgubil tisto knjigo?

PESNIK

Se.

EGON

Iskal sem jo, veš.

PESNIK

Oprosti....

EGON

Je že v redu. Nisem začel pripovedovati zaradi tega. No, iskal sem jo pri ljudeh, ki kljub tem težkim časom še vedno kupujejo knjige. Celo vedno več, bi rekel.

PESNIK

O?

EGON

No, tam sem srečal dve deklici.

PESNIK

Deklici? Mladi?

PESNIKU se pocedijo sline.

EGON

Mladi. Cvetoči.

PESNIK

O?

V ozadju se BOKSAR vrne s stranišča in maha NATAKARICI za pijačo. Pomaha EGONU, ki mu odzdravi, ne da bi prekinil pogovor s PESNIKOM.

EGON

Ponudil sem jima tvoje knjige.

PESNIK

Sta vzele?

EGON

Sta.

PESNIK

Imaš njun naslov?

EGON

Misliš, da sem zvodnik ali kaj?

PESNIK

Ne...ne... ne bit užaljen. Samo mislil sem.... Pa ne bodo moje knjige za njiju pretežke?

EGON

Kje, pa. Kvečjemu prelahke.

PESNIK

Kako to misliš?

EGON

Hecam se. Ampak resno. Veš da sem jih moral prepričevati?

PESNIK

Da sta vzeli knjige?

EGON

Ja. Pokažem jim prvo...

PESNIK

Katero?

EGON

Meduzina trajna.

PESNIK

A sem to jaz napisal?

EGON

A nisi?

PESNIK

A sem?

EGON

Si.

PESNIK

Sem. Veš, toliko knjig...

V ozadju BOKSAR oddide na stranišče.

EGON

Saj to ti hočem povedat. Toliko knjig. In eno od njih pokažem dekletoma in se takoj začneta braniti. To je spet neko mladoletniško sranje, škrabarija srednješolca in take stvari. Razumeš, kaj pa bi drugega reklo? Ciklostil, fotokopije, speto s klanfami? Neugledno, nevabljivo, grozno!

PESNIK

Ja, ampak kaj morem! Če mi pa nočejo objavljat pravih knjig...

EGON

Sam si rekel. **Prava** knjiga. Misliš, da še ni čas zanjo, po vseh tvojih 120 samozaložbah?

PESNIK

121.

EGON

Ja, saj se res že nisva videla cela dva dni. Ampak ni važno. Odgovori!

PESNIK

Ja, kaj, če mi pa nočejo...

EGON

NOČEJO! Jebi to, bori se!

V ozadju se BOKSAR vrne s stranišča in maha NATAKARICI za pijačo. Pomaha EGONU, ki mu odzdravi, ne da bi prekinil pogovor s PESNIKOM.

PESNIK

Ja, kako....

EGON

PESNIK, lahko ti pomagam. Res. Tisti obisk na od.... v knjižnem butiku me je prepričal.... Tvoje knjige krožijo, čeprav so tako ubogo narejene.... Kuj železo dokler je vroče! Izdaj pravo knjigo!

PESNIK

Ja, amp...

EGON

Dosti sranja. Poglej. Imam znance v založbah. Zmenim se v eni. Ti izbereš najboljšo pemi iz svojih samozaložb, oni pa natisnejo pravo knjigo. Odpreš. Zasadiš nos med liste in povohaš. Na svetu ni lepšega. Tisk pa opravičijo kot zunanje plačilo nekega samoplačnika.

PESNIK

O? Koliko bi pa to stalo?

EGON se skloni in zašepeta na PESNIKOVO uho.

PESNIK

Toliko! Saj...

EGON

Prava knjiga... vezana... tiskana...
Izbrana dela... kakšen naslov... mlada
dekleta, ki jo prebirajo in spe z njo
pod blazino.... 120 g... kakšna
gostota...

PESNIK

Gostota?

EGON

Papirja. Umetniški papir, mu pravijo.
Saj ti ne bi hotel, da ti tiskajo na
kakšnem drugem papirju?

PESNIK goreče odkima.

EGON

No vidiš. To pa stane.

PESNIK globoko vzdihne.

PESNIK

Izbrana dela, praviš?

EGON

IZBRANA DELA.

Kratek molk. EGON pogleda uro nad šankom, ki kaže pol šestih in
vstane.

EGON

Zmenjen sem za kino. Grem. Ti pa
razmisli.

S stranišča se sliši top padec in ropot. NATAKARICA teče proti
stranišču in vpije:

NATAKARICA

Prekleta pijandura! Spet se je zvrnu!
Ubila ga bom!

DET.

PESNIK z žarečimi očmi strmi predse in šepeta:

PESNIK

Izbrana dela....

Na desni trije DELAVCI iz železarne, ki se hihitajo in pogledujejo proti levi. Pogled jim sledi. SELIM stoji na pločniku v beli obleki, tip top urejen, kot da gre na randi. V niši je nalepljen plakat s katerega gleda Nastasja z mačjimi očmi (film Cat People, Paul Schrader). Pride EGON in premeri SELIMA od glave do peta.

EGON
Kje maš pa rože?

SELIM
Cvetličarna je že zaprta. Greva?

EGON
Greva.

INEX. KINO. NOČ.

Vrata v kinodvorano. Na desni BILJETERKA, prideta SELIM in EGON. SELIM ji ponudi štiri karte v odščip.

BILJETERKA
Ja, kje pa sta ostala dva?

SELIM
Katera dva? Saj sta dve predstavi zapored, ali ne?

INEX. KINO. NOČ.

Kinodvorana. Razsuta, zamazana, z lesenimi stoli. Le tretjina sedežev je polna. Pred kamero, na sredi sedita SELIM in EGON ter molče zreta v prazno platno. Ostali OBISKOVALCI rjujejo, vreščijo, prepevajo, skačejo, se obmetavajo s papirčki, kličejo drug drugega, skratka obnašajo se popolnoma normalno. Luči ugasnejo. Prične se vrteti najavna špica za film. Hrup ne poneha. Po minutki se film strga. Najprej je osvetljeno le platno, potem se prižgo luči. SELIM počasi vstane in odide proti platnu.

SELIM stoji na odru pred platnom. Okvir slike so robovi platna, tako da SELIM, ki stoji na sredini, deluje drobno in malce izgubljeno. Slišimo neprenehnen hrup.

SELIM dvigne roki. Hrup počasi pojenja.

SELIM

Tistemu, ki bo med tem filmom samo
pisnil ali povzročil najmanjši hrup,
bom razbil gobec.

Slišimo huronski smeh, žvižge in vpitje.

SELIM oddide z odra.

Prazno platno. Slišimo žvižganje in smeh, potem glasno odjeknejo
trije udarci, v trenutku popolna tišina.

SELIM pride nazaj na oder in spotoma masira členke desnice, ki jo
nato iztegne navzgor proti kinooperaterjevi kabini.

SELIM

In če se trak še enkrat strga, pridem
gor in razbijem tudi tvoj gobec.

Popolna tišina. Film se u trenutku nadaljuje. SELIM odhaja z
odra, slišimo le samotno ploskanje.

INEX. KINO. NOČ.

Vhodna vrata v dvorano. Poleg njih stoji BILJETERKA in ploska.

EXT. PRED KINOM. NOČ.

SELIM in EGON stojita pred zaprtimi vrati kina. Noč. EGON kadi,
SELIM pa ogleduje Nastasjo na plakatu.

Selimov zasanjani obraz. V ozadju kadi EGON in zre proti
tovarni.

EGON se obrne k SELIMU.

EGON

Mi posodiš suknjič?

SELIM sleče suknjič, ne da bi odtrgal pogled s plakata. EGON ga
prime, si ovije blago okrog roke in z vso močjo udari ogled s
plakata. EGON ga prime, si ovije blago okrog roke in z vso močjo
udari ičke, sname plakat, potegne za sabo SELIMA in ga spravi v
tek.

Egonova in Selimova postava, ki se v mraku hitro oddaljujeta.

BILJETERKA

(OFF)

Lopovi!!! Barabe!!! Huligani!!! Pa še
za kavo.... še za kavico....

KARLA in EGON v postelji.

EGON

Imam ga. Zagrizel je. Pesnik je na trnku.

KARLA

In veliki kombinator je spet zmagal.

EGON

Amen. Še poiščem nekoga, ki se te dni odpravlja čez mejo in Cartier je moj.

Zazvoni budilka ob postelji. EGON jo prime v roke in si jo pozorno ogleda. Ura kaže pol dveh.

EGON

Peklenski izum, tole. Uničila je več življenj kot mitraljez.

KARLA

Zmenjena sem za kosilo.

EGON

S taistim tipom?

KARLA

Aha.

EGON

Noro, saj je že pol leta tvoja edina stranka. Naprej vse večerje, zdaj kosila, kmalu še zajtrki.

KARLA

Staram se, Egon.

EGON jo poboža po licu s členki stisnjene pesti.

EGON

Vsaj razcapana ne boš hodila po svetu.

INEX. PRED KARLINIM STANOVANJEM. DAN.

Hodnik Karlinega stanovanja. EGON si obleče jakno, s KARLO se poljubita v slovo. EGON se že obrne proti izhodu, potem pa se zdrzne in se ozre k KARLI:

EGON

Hej, ali lahko pridem k tebi gledat televizijo danes zvečer? Spet je na sporedu.

KARLA

Kaj, je že leto naokoli? Ne vem, EGON. Poskusi si najti TV kje drugje. Tudi za zvečer sem že zmenjena.

EGON

Prosim, KARLA. Veš kaj mi to pomeni? Slučajno sem videl spored v časopisu. Letos so zgodnji, cel mesec prej, tako da se nisem mogel pripraviti.

KARLA

Poskusila bom. Pa ne obljubim. Pridi vprašat. Samo vprašat. OK?

EGON

OK.

Široko se zareži.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

EGON hodi ob tovarniški ograji.

SELIM

(off)

EGON! EGON!

EGON se prične ozirati okoli in zagleda SELIMA med cevmi kavperjev.

EXT. ŽELEZARNA. DAN.

EGON in SELIM sedita med cevmi. SELIM daje EGONU iz časopisa iztrgan list.

SELIM

Mi prevedeš tole?

EGON na hitro preleti tekst.

EGON

Nastasja Kinski se je naselila v Rimu.

SELIM

V Italijo grem.

EGON

Po kavbojke?

SELIM

V Rim.

EGON

Se boš prekrstil?

SELIM vstane.

SELIM

Ne me zajebavat. K njej grem.

EGON

SELIM, ne nori. Ja, kaj boš pa naredil? Lepo pozvonil, potrkal in rekel tajnici ali služkinji: tu sem vaš sem. Zvesti oboževalec. Selim! Milion takih kot ti, ji kapne vsak dan na vrata. Niko i ništa si... Razumeš?

Selim onemoglo sede nazaj na cev in udari s pestjo ob dlan.

SELIM

Prav imaš. Niko i ništa.

Zatopi se v misli. Egon si ga pazljivo ogleduje.

EGON

Selim

SELIM se ne odzove.

EGON vstane.

EGON

Selim, moram iti dol v pisarne, k Pesniku. Ne ga srat. OK?

SELIM nekaj nerazločno zamrmra.

INEX. PESNIKOVA PISARNA. DAN.

EGON sedi PESNIKU nasproti.

EGON

Si se odločil?

PESNIK

Sem. Velja. Pripravil sem že tekste.

EGON

Daj.

PESNIK potegne izpod mize gromozanski kup papirja.

EGON

Tole?

PESNIK

Tole. Naredil sem strogo selekcijo,
ampak posamezne faze moram
prikazat....

EGON

OK. OK. Naslov velja?

PESNIK

Velja. Izbrana dela.

EGON

Sam si rekel.

PESNIK

Kaj?

EGON

Nič. Nič.

PESNIK

Kdaj pa bo narejeno?

EGON

Kmalu. Kakšen teden, mogoče. Pa denar?

PESNIK s težkim srcem potegne iz predala kuverto in jo izroči
EGONU.

PESNIK

(jamra)

Vsi moji prihranki. Koliko knjig bi
lahko s tem izdal?

EGON

Ja, ampak kakšnih. Ne takih kot bo ta.
Prava. Saj veš, vsi za eno, ena za
vse.

EGON na hitro prebrska kuverto in si jo vtakne v žep.

PESNIK

Egon, ne da ti ne zaupam, ampak....

EGON

Bi rad podpis?

PESNIK

Ja.

EGON

Ni problema. Daj list.

PESNIK mu pomoli list. EGON prične pisati.

EGON

Potrjujem.... prejem.... podpis....

Izroči priznanico Pesniku.

EGON

Samo da je ne boš kje objavil, a?

EXT. MESTNA ULICA. DAN.

EGON na pločniku poleg smetnjaka. V rokah drži paket Pesnikovih poezij, ga razdeli dva dela in enega zabriše v smetnjak.

EGON

Izbrana dela... no... ja...

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

EGON se vrača ob ograji mimo kavperjev. V rokah še vedno drži Pesnikove liste. Nasproti prihaja DOLGONOGA. EGON si popravi jakno, ne da bi odtrgal oči od nje. Srečata se, EGON odpre usta...

SELIM

(off)

Egon! Egon! Pridi!

DOLGONOGA odide. EGON jo pospremi s pogledom, nato pa se nejevoljno ozre k SELIMU, ki mu maha s ploščadi med kavperji.

EXT. ŽELEZARNA. DAN.

EGON sedi na cevi, ob njem napis POZOR! PLAVŽNI PLIN! SMRTNO NEVARNO! z narisano črno lobanjo; pred njim stoji SELIM, nekaj cevi višje čepi IBRO.

SELIM

Pazi, Egon, poglej si tole. Skupaj z Ibrom sva pripravila točko. Razumeš, showbussines?

SELIM se nervozno umakne nazaj k IBRU in mu napol šepeta.

SELIM

Razumeš? Ko udarim ob cev, ti odpoješ svoj del?

IBRO

Važi, shvatio sam. Ali nisam ja neki pevač...

SELIM

Je že v redu, to boš pa ja zmogel. Greva?

IBRO prikima. Tudi on je opazno nervozen.

SELIM se odkreha, globoko vdihne in začne prepevati z globokim basom (rahlo falš):

SELIM

GO DOWN MOSES.... GO DOWN

IBRO nestrpno menca v ozadju pričakujoč dogovorjeno znamenje.

SELIM

GO DOWN..... LET MY PEOPLE GO....

SELIM udari s pestjo ob cev.

IBRO takoj dogovorjeno reagira in zateglo zapoje.

IBRO

OOOOUUUUUUUUUUU YEAAAAAAAAAAH!!!!

SELIM

WAY DOWN IN PHEROAH LAND... TELL OLD PHEROAH.... TO LET MY PEOPLE GO....

Ponovo udari ob cev.

IBRO

OOOOUUUUUUUUUUU YEAAAAAAAAAAH!!!!

SELIM

LET MY PEOPLE GO!!!!!!!!!!!!!!

IBRO
OOOOUUUUUUUUUUU YEAAAAAAAAAAH!!!!

Zadihana IBRO in SELIM pričakuje gledata EGONA, ki sedi, kot bi otrpnil. Prizor se nemo vleče.

DET.

Egonov otrplo zgrožen obraz.

IBRO
(OFF)
Šta misliš, jel ga to uhvatio taj
plaužni plin ili naše pevanje?

EXT. ŽELEZARNA. DAN.

SELIMU se povesejo ramena.

SELIM
Saj vem, da je bilo zanič!!!! Ampak,
kaj naj naredim drugega??!?!?!? KAJ!?

EGON skoči pokonci.

EGON
Pozabi vse skupaj!

SELIM
Ne morem! NE MOREM!!! Meša se mi!
Razumeš? Sanjam jo! NE MOREM! NE
MOREM!!!! Niko i ništa! To! Preveč
možganov imam, da bi tu metal koks v
peči in premalo, da bi počel kaj
drugega! Razumeš?! In kakkoli že
hočem, hočem to zdej!!! Razumeš!!! Ta
moment!!!! Razumeš!!!!

Z vso močjo udari s pestjo ob cev.

IBRO
(v ozadju)
OOOOUUUUUUUUUUU YEAAAAAAAAAAH!!!!

EXT. ŽELEZARNA. DAN.

SELIM sedi na cevi in tišči glavo med dlani. EGON prižiga cigareto in pristopi k IBRU, ki odkima z glavo in reče:

IBRO

Bože! Htio bih mu pomoći ali...

Zmigne z rameni.

EGON

Kaj pa tvoja Ajša? Napreduješ?

IBRO zasije.

IBRO

Danas sam joj u menzi sedeo preko puta!

EGON

In?

IBRO

Pravila se, da me ne vidi. Ali, nema veze. Ipak, danas je dobar dan. Dolaze mi braća u posetu. Samo da me obiđu, pre nego što nastave za Nemačku.

EGON

Delajo v Nemčiji?

IBRO

Da.

EGON

Hej, bi mi lahko nekaj prinesli?

IBRO

Što? Televizor, hajfi, video?

EGON

Ne. Nekaj malega. Parfum.

IBRO

Onaj tvoj?

EGON

Ja.

IBRO

Ma nema probema.

EGON

Zares.

IBRO

Da. Budi danas na stanici u pola ponoči, kad odlazi voz za Minhen.

EGON

Velja. Pridem.

INEX. LOJZETOV HODNIK. DAN.

EGON izroča LOJZU Pesnikov rokopis.

EGON

To je to. Izbrana dela.

INEX. LOJZETOVA SOBA. DAN.

Slike v Lojzetovi sobi tokrat prikazujejo svetnike in nabožne motive. Izročen rokopis razdeli na dva dela in enega vrže v smeti.

LOJZE

Izbrana dela... no... ja...

INEX. PRED KARLINIM STANOVANJEM. VEČER.

EGON zvoní pred Karlinimi vrati. Ko mu KARLA (tip top napravljena, v črnem, minica) odpre, EGON hitro skoči v stanovanje.

EGON

Živjo, Karla!

KARLA

Ne moreš!

INEX. KARLINA KUHINJA. VEČER.

KARLA

Egon, sedaj bo prišel! Pojdi gledat film kam drugam!

EGON

Karla, sedaj je prepozno. Prosim!

KARLA

Ne.

EGON

Odnesel bom televizor iz spalnice v tisto sabo tam.

Pokaže na zaprta vrata, ki se vidijo na hodniku.

KARLA

To pa ne. V tisto sobo ti nimaš vstopa.

EGON

Kaj pa imaš notri?

KARLA

Vse svoje bivše ljubimce.

Zazvoni budilka.

KARLA

Pojdi! Takoj!

EGON

Karla, za ta film se bom tepel, če je treba. Pa četudi s tabo.

KARLA

EGON! ZGINI!

EGON steče v spalnico in z naporom prinese ven televizor.

EGON

Utišal bom zvok! Nič se ne bo slišalo! Vrgel bom ključ skozi odprtino za pisma! Ne bom motil!

KARLA

(mirno)

Egon! Položi televizor na mizo.

EGON

Zakaj?

KARLA

(sladko)

Boš videl.

EGON

Si se premislila, a?

EGON odloži televizor. Takoj, ko je naprava varno na mizi, KARLA z vso močjo brčne EGONA v razkrečeno mednožje. EGON zarjuje in se zvali na tla.

EGON

Oooooooooooooooooo KARLA Oooooooooooooooooo
KARLA, tepeš lulčka, ki te....

KARLA

BOŠ ŠEL?

EGON

NE!! Gledal bom ta jeben film, pa
če....

KARLA ga dvakrat brcne čez ledvica.

KARLA

Boš šel?

EGON

Ne!

EGON se plazí proti mizi, jo doseže in se z desnico oprime roba.
KARLA zagrabí torbico, jo zavihti in ga useka po prstih. EGON
zastoka, se zviije na tleh in pritisne prste ob trebuh.

EGON

Gledal bom ta film... S čim me mlatiš?
Z macolo?

KARLA

Tole je čisto navadna ženska torbica
in ravno jo boš dobil še enkrat,
če....

EGON

Ne, ne z najtežjo stvarjo na svetu,
ne....

KARLA

Ti se zajebavaš!?

Hitro ga sune z nogo. EGON jo ujame in jo hoče podreti na tla.
KARLA krili z rokami, se oprime hladilnika in ga z vso močjo sune
z drugo nogo v obraz.

EGONU zacveti ustnica, KARLA pade in se takoj pobere, EGON si
zakriva usta z dlanjo in stoka. Ritensko se pomakne proti mizi.

KARLA

Boš šel?

EGON

Gledal bom ta film....

KARLA

EGON, zadnjič te opozarjam! Tik pred tem sem, da se razjezim!

EGONU pricurlja kri med prsti.

EGON

KARLA, lahko me ubiješ, razumeš? Hočem videt ta film.

KARLA

EGON....

KARLA se prične ozirati po primernem orožju.

EGON tiho stoka oprt s hrptom ob televizor.

Pri vratih pozvoni.

KARLA

Prišel je. Egon, ti si navadna pizda.

EGON

Prepričala si me, grem.

S težavo se pobere, opirajoč se za mizo in se opoteče ob zidu proti izhodu.

KARLA

Si nor? Nikamor ne greš!

EGON

Ja, kako si ti muhasta! Zdej pejd, zdej ostan, jaz se sploh več ne najdem.

KARLA si popravi minico in bluzo. Pri vratih spet zazvoni.

KARLA

Že grem, ravno sem na stranišču.

(EGONU)

Pograbi ta televizor in ga odnesi v tisto sobo.

Pokaže s prstom na hodnik.

EGON

Tisto, v katero ne smem?

KARLA

Tisto, ja. Zmigaj.

EGON pograbi televizor, kri mu curlja po bradi, hitro nese televizor do hodnika. Butne ob podboj, skoraj zgubi ravnotežje in se zbaše na hodnik.

KARLA

Psssst!

KARLA

(zavpije proti vhodnim vratom)

Takoj!

in tišči EGONA v proti sobi. Prime za kljuko in pogleda EGONA v oči.

KARLA

Pazi, čisto tiho!

EGON

OK.

Nato odpre vrata in sune EGONA v notranjost.

EXT. ŽELEZNIŠKA POSTAJA. NOČ.

Ura nad peronom kaže dvajset čez enajst. Na klopci ob zidu sedi EGON in kadi. Na prvem tiru stoji lokalni vlak, POSTAJENAČELNIK gleda na uro in prične dvigovati tablico. Priteče DOLGONOGA, pogleda EGONA, skoči na vlak in obstane pred odprtimi vrati. EGON hitro vstane, naredi nekaj korakov proti vlaku.

IBRO

(OFF)

EGON! EGON!

Po peronu prikorakajo IBRO in njegovi BRATJE. Ti so debelušni, majhni, vsi popolnoma enako veliki mafiozi v črnih, tenko črtastih oblekah s klobuki (ekipa iz filma Maratonci trče počasni krug, vsekakor). EGON obstane, žalostno pogleda DOLGONOGO, POSTAJENAČELNIK dvigne tablico, vrata se zapro in vlak odpelje.

IBRO

Evo, to je Egon, a to su moja brača.

Rokujejo se.

IBRO

To je taj moj drugar, koji me je zamolio, da mu donesete nešto.

EGON

Nekaj malega. Parfum.

EGON potegne iz žepa listek papirja in sveženj denarja ter ga ponudi SREDNJEMU BRATU. Ta vzame najprej listek in prebere napis na listku. Počasi, črko za črko.

SREDNJI BRAT
C..A..R..T..I..E..R... ..P..O..U..R..
...H..O..M..M..E.
A koliko to stoji?

EGON mu izroči denar.

SREDNJI BRAT
Toliko!?!

BRATJE se spogledajo.

SREDNJI BRAT
Jel to za neku ženu?

IBRO zavije z očmi.

EGON
Ja... Ženske je treba razvajati...

SREDNJI BRAT
Treba jih tuči. U redu. Važi. Mi se ne vračamo pre leta, ali mnogi prijatelji putujejo amo tamo svaki tedan. Verovatno čez dobiti taj parfem za nekoliko dana.

EGON
Fino. Krasno.

SREDNJI BRAT
Odgovara ti?

EGON
Ja.

SREDNJI BRAT
Da ne bude prekasno? Ima li rođendan ili šta?

EGON
Ja, ampak šele naslednji teden.

SREDNJI BRAT
Dobičeš do tada. Sigurno. Ali zapamti. Treba jih tuči!

SREDNJI BRAT pokaže na EGONOVO razbito in otečeno ustnico.

SREDNJI BRAT

Ako se tučeš sa muškarcima po
gostionama, možeš se i sa ženom u
kuhinji. Nije li tako?

EGON

Seveda. Da. Ja.

SREDNJI BRAT

Moramo na voz.

Spet se rokujejo.

EXT. ŽELEZNIŠKA POSTAJA. NOČ.

Vlak za München. V ozadju postaja, s katere se vijejo vagoni. Ob vagonih stopajo Ibrovi BRATJE, za njima IBRO in EGON. Ustavijo se pred vagonom z odprtimi vrati, se še enkrat rokujejo.

SREDNJI BRAT

Sad još jedno pišanje, a onda možemo u
Nemačku!

BRATJE se odpravijo k železniškem nadvozu čez cesto in prično scati na spodaj vozeče avtomobile. EGON si prižge cigareto, IBRO prebira napis s postajami na tabli, pripeti ob stranico vagona.

S postaje pride mlad POLICAJ. Pogleda v EGONOV obraz, ki ga osvetljuje vžigalica, odpre usta, potem pa opazi ščijoče brate in zavpije.

POLICAJ

Ejjjj, ja kaj pa delate, ejjjj!

Trije hrbti BRATOV Hadžipuzić. Za njimi poskakuje POLICAJ, teka od enega do drugega in vpije. Poscani avtomobili pod njimi na ves glas trobijo.

POLICAJ

Nehajte! Stojte!

BRATJE si oresejo lulčke in si jih zbašejo nazaj v hlače. Vsi naenkrat se obrnejo, zavihajo rokave, ne da bi odtrgali pogled od POLICAJA, ki obstane in se prične ritensko umikati.

EGON in IBRO pred vagonom. Pretepanje POLICAJA se zrcali na njunima obrazoma, ki trzata skladno z grmenjem pesti bratov Hadžipuzić: Bumf! Tres! Bam! Sack! Zampf! Boing! ŽBONF!

BRATJE neso nezavestnega POLICAJA kot paket. Prvi za ovratnik, drugi za pas, tretji za stopala. Prinesejo ga do kontejnerja, prvi ga odpre, zanihajo POLICAJA in ga vržejo v smetnjak. NAJSTAREJŠI BRAT pobere na tleh ležečo kapo in jo zaluča za lastnikom. Zaprejo pokrov.

EXT. ŽELEZNIŠKA POSTAJA. NOČ.

BRATJE so že na vlaku in se skozi okno še enkrat rokujejo z EGONOM in IBROM.

EGON

Hm...tisto... tisti policaj....

SREDNJI BRAT

Šta je, vi ne radite tako s njima?

EGON

Ne.

SREDNJI BRAT

Kod nas je to običaj.

EGON

V Nemčiji?

SREDNJI BRAT

Ma ne! Nemačka je nešto drugo. Kod nas. Kod kuče. Policajce, konduktore, inkasante i slične....

Vlak prične speljevati.

EGON

Lep običaj. Tudi tu bi ga morali uvesti.

EXT. ŽELEZNIŠKI BIFE. NOČ.

IBRO in EGON v železniškem bifeju s pivom na mizi. EGON si oblizne oteklo ustnico.

IBRO

Zbog čega su te pretukli?

EGON

Ah, pusti. Film.

IBRO

Vidi... Pa kakav je to film, majku mu. Pola samskog doma je pretučenog, Selim se vraća iz kina sa krvavim šakama, pa kakav je to film? Opasan?

EGON

Tja, lahko bi se reklo. Bruce Lee.

IBRO

AUUU! Za tog sam čuo! Opasan tip! Nije ni čudo!

EGON

Ti pa ne greš u kino?

IBRO

Platim svojim novcem, da me pretuku? Šta ti je?

IBRO prične mencati.

IBRO

Egon....

EGON

Kaj je?

IBRO

Da te pitam nešto?

EGON

Daj.

IBRO

Dve stvari.

EGON

OK.

IBRO

Prva. Evo... Znaš... Selim...

EGON

Ja, kaj je z njim?

IBRO

Brine me...

EGON

Kaj?

IBRO

Neugodno mi je... znaš.... možda je bez veze, ali...One fotografije, što jih je Selim zalepio za zid...

EGON

Ja?

IBRO

To su fotografije golih pičaka, jel tako?

EGON

Ja, ene same ženske natančnije. In?

IBRO

Da, samo one... kako se već zove... nema veze... Mislilo sam, razumeš, da jih je zalepio kao svaki muškarac. Da ga drka. Da ne traži fotografije po ormaru, kad mu hitno zatrebaju. Razumeš?

EGON

Razumem.

IBRO

Evo, objasniću ti na primeru. Ležim na krevetu i čitam strip, kad Selim ustane, postavi se pred fotografije i gleda jih. Ja mislim: sad će, i odem na hodnik, da mu ne smetam. Vratim se posle deset minuta ili posle pola sata, nema veze, a on još uvek stoji nepomičan, baš kao tada, kad sam izašao.

EGON

Hoćeš reći, da ga ne drka?

IBRO

E, to! I baš to me brine. Pa to nije normalno. Pa on je u nju zaljubljen, shvatam ja to. Valjda će ga drkati uz njene fotografije, a? Da nije bolestan ili šta?

EGON

(zamišljen pokima)

Prav imaš. Je nekaj na tem.

IBRO

Egon, ne uzimaj to osobno, ali... vas dvojica... nekako ste slični....

EGON

Hočeš reči, da ga tudi jaz ne drkam?

IBRO

Drkaš. Sigurno!

EGON

Kako veš?

IBRO

Pa... u stvari... ne znam.... ali...

EGON

Je že dobro. OK. Kaj pa drugo vprašanje?

IBRO

E to? Ne znam....

EGON

OK.

IBRO

Nije pitanje.... usluga....

EGON

Reci.

IBRO

Dobre si volje?

EGON

Sem. Parfum prihaja.

IBRO

Da li bi ti pozvao Ajšu na ples?

EGON

A?

IBRO

U petak je u gimnaziji ples. Sutra, evo je četvrtak, i braća su mi dala malo novca, da se snađem. Idem u Italiju da kupim odelo i cipele. Hoću biti lep za ples sa Ajšom. Pa sad, ako je ti pozoveš...

EGON

Hej, Ibro! Vabi si svoje ženske sam.
OK?

IBRO

Dobro. Pitam. Mislio sam, da smo
prijatelji.... znaš..... idem u
Italiju po odelo.... znaš....

IBRO je na pol u joku.

EGON

Ibro, pomiri se. Ne se zjokat. Jo bom
vprašal, če jo slučajno srečam. Iskal
jo pa ne bom. OK?

IBRO zasije in zagrabi EGONA za roko.

IBRO

Ti si pravi drugar!
(natakarici)
Još jednu rundu!!!

EGON

Pazi...stoj.... ne bom jo iskal....

IBRO

Znam ja tebe.... Hvala ti....

EGON

Pa še tisti policaj....

IBRO

Koji?

EGON

Pretepeni...

IBRO

A taj? Što je s njim?

EGON dvigne steklenico in potegne dolg požirek.

EGON

Prepričan sem, da me je videl. Ravno
cigaret sem si prižigal.... Pizda...
Zna bit, da bom v petek plesal s
pendreki, ne pa z gimnazijkami...

DET.

Steklenica, ki jo EGON trdo položi na mizo.

DET.

Roka, ki butne ob Egonova vrata. EGON odpre, zagleda prišleke in ima časa le za kratek vzdih.

INEX. EGONOVO STANOVANJE. JUTRO.

EGON, ki se valja po tleh, nad njim policaj s pendrekom.

EXT. PRED EGONOVIM BLOKOM. JUTRO.

Pred vhod v Egonov blok je parkirana marica s široko odprtimi vrati. Dva POLICAJA mečeta EGONA vanjo.

EXT. SOBA NA POLICIJI. JUTRO.

STAR POLICAJ z očali za pisalnim strojem. EGON sključen na stolu pred njim.

STAR POLICAJ
Ime in priimek?

EXT. CELICA. DAN.

EGON v celici. Skozi zamreženo okno vdira dan. Slišimo, korake ki se sprehajajo izven dosega našega pogleda. EGON dvigne glavo in vpraša:

EGON
Ja, kdaj je pa tu kosilo?

DET.

Policajeve roke. V desnici pendrek, s katerim dvakrat zapored kratko udari ob levo dlan.

POLICAJ
(OFF)
Kosilo? Ne vem.... ampak za predjed bi se pa že kaj našlo....

EXT. CELICA. DAN.

EGON stoka sključen na pogradu.

EGON

Predjed.... pa tako nasitna....
človeka kar mine volja do kosila....

EXT. CELICA. JUTRO.

EGON spi na pogradu. Vrata se odpro in vstopi policaj.

POLICAJ

Vstani!

EGON dvigne glavo.

EGON

Ne bi zajtrkoval, hvala... res...
nisem lačen....

POLICAJ

Kakšen zajtrk, butl, zmigaj!

EXT. HODNIK NA POLICIJI. JUTRO.

EGON in POLICAJ na hodniku policijske postaje. Policaj stopa za EGONOM in govori bolj sam zase:

POLICAJ

Pa kaj si ti, gnida? Da se zaradi tebe
pripelje eden od šefov prav iz
glavnega mesta? Ha?

EGON

A tista dva ki sta me mlatila v mojem
stanovanju, sta bila čisto navadna
policaja?

POLICAJ

Ja.

EGON

Kaj pa tisti, ki me je trikrat huje
prebutal včeraj popoldne?

POLICAJ

Šef postaje.

EGON

In ta, h kateremu me pelješ?

POLICAJ

Eden od šefov policije.

EGON
Ooooooooooooooooooooooooooooo

EXT. SOBA NA POLICIJI. JUTRO.

Za mizo sedi ŠEF v civilni obleki, pred njim EGON. ŠEF si EGONA pozorno ogleda, potem pa potegne škatlico Marlboro iz žepa in ponudi EGONU.

ŠEF
Cigareto?

EGON
Ja.

ŠEF mu jo prižge, vzame v roke kartoteko z mize, jo odpre in si z njo zakrije obraz do oči. Zlekne se nazaj ob naslonjalu ter prične brati. Pogled občasno dvigne s teksta in ga preusmeri k EGONU.

ŠEF
Trije neznanci so včeraj ponoči pretepli miličnika kadeta in ga vrgli v smetnjak. Opisal je samo vas, kot neposredno pričo. Najmanj tri tedne bo v bolnici in vsaj še enkrat toliko na bolniški. Tole je precej nemiren kraj, ampak tako pretepenega miličnika ni bilo na tej postaji vsaj že deset let. Pa še tisto takrat bi lahko imenovali družinska zadeva, saj je vesten miličnik ustavil in kaznoval zaradi prehitre vožnje svojo ženo.

DET.

EGONOV obraz, na katerem se prikaže smehljaj.

EXT. SOBA NA POLICIJI. JUTRO.

ŠEF bere dalje.

ŠEF

Povrh vsega je sedaj v bolnici tudi upokojenka, ki je zjutraj nesla smeti v kontejner. Je srčni bolnik in ji taka razburjenja - po lastni izjavi - neugodno vplivajo na koronarne arterije.

DET.

EGON, ki se vedno bolj na široko smehlja.

EXT. SOBA NA POLICIJI. JUTRO.

ŠEF odloži kartoteko nazaj na mizo. Tudi na njegovem obrazu je nasmešek.

DET.

EGONOV obraz. Zbeگان zaradi šefovega nasmeška se takoj zresni.

EXT. SOBA NA POLICIJI. JUTRO.

ŠEF spet pozorno opazuje EGONA.

ŠEF

Torej, vi ga neposredno niste pretepali. Gotovo pa veste imena storilcev. In tukajšnji policaji bi jih zelo radi zvedeli. So slabo ravnali z vami?

EGON

So.

ŠEF stoično zmigne z rameni.

ŠEF

Zato so plačani.

EGON

So?

ŠEF se popravi z lahnim smehljajem.

ŠEF

Smo.

Po krajšem premolku doda.

ŠEF

Prebral sem vašo kartoteko...

EGON

In?

ŠEF

Nič. Samo zanimalo me je.

EGON ugasne cigareto. ŠEF mu takoj ponudi novo, ki jo EGON sprejme.

ŠEF in EGON se sklanjata naprej, čez mizo. ŠEF drži v roki vžigalnik, EGON pritakne cigareto nad plamen.

EGONOV pogled zdrсне na šiv, s katerim je je zašit rever ŠEFOVE srajce. Hitro pogleda rokav svoje jakne in se zastrmi sogovorniku v oči.

EGON

Karla...

ŠEF se nasmehne.

ŠEF

Ja... Šiv še drži?

EGON

(zelo zmedeno)

Ja. OK. Hvala.

Molčita in se ocenjujoče opazujeta.

ŠEF

Hotel sem vas videti.

EGON

Jaz tudi vas.... Čeprav, sedaj....

ŠEF

Ja, vem.

ŠEF pogleda na uro.

EGON

Je to znamenje, da lahko grem?

ŠEF

Je.

EGON
Mislite, ven?

ŠEF
Ven.

EGON
Prav ven?

ŠEF
Čisto ven.

EGON
Na prostost?

ŠEF pokima. EGON se zareži in se hitro zresni. Vstane.

EGON
Je Karla... Je morala plačati... tole?

ŠEF
Ne. Čeprav mi tega ne boste nikoli
verjeli.

EGON
Težko verjamem, da bi mi vi pomagali
pobegniti iz tega sranja.

ŠEF
Ne vam, ne vam. Vas so le spustili
zaradi pomanjkanja dokazov.

EGONu ni čisto vse jasno, pa se vseeno raje odloči za odhod,
preden se ŠEF premisli. A ko že drži kljuko, se še enkrat ozre.

ŠEF
Na svidenje.

EGON
Grozite?

ŠEF se zareži.

ŠEF
Oprostite. Prav imate. Zbogom.

EGON
Zbogom.

EGON sedi v gostilni in pije pivo. Prisede PESNIK.

PESNIK

Zdravo! Kaj je? Nekam zamišljen
zглеdaš? Malico imam, pa sem pritekel
sem, da te vprašam. Kaj je s knjigo?

EGON

Knjigo?

PESNIK

Ja, mojo knjigo. Se tiska?

EGON

Se. Brez skrbi. Ravno v tem trenutku
izkušene roke oblikujejo tvoj tekst v
prava Izbrana dela, na katera boš
lahko ponosen.

INEX. TISKARNA. DAN.

Pred roto strojem stojita LOJZE in TISKAR v plavi halji. Grmenje strojev preglesi njun pogovor. LOJZE izroči tiskarju Pesnikov rokopis, mu nekaj reče in oddide. TISKAR pogleda platnico, njegove ustnice izoblikujejo besedi IZBRANA DELA, nakar razdeli tekst na dve polovici in eno vrže v smeti. S preostalo pa oddide.

INEX. BIFE. DAN.

PESNIK in EGON v gostilni.

PESNIK

A bo kmalu?

EGON

Kmalu, veš da.

PESNIK

Saj res. Zjutraj je v mojo pisarno
kapnil nek tip in pustil pismo zate...

PESNIK potegne pismo v plavi kuverti in ga izroči EGONU.

PESNIK

Kako mu je že bilo ime.... o
vraga.....

EGON odpre kuverto in razgrne pismo.

EGON

IBRO?

PESNIK

Ja.... Ibro. Kaj pa piše?

PESNIK se radovedno nagne naprej. EGON prebere, vrže pismo na mizo.

EGON

O, pizda!

EGON na vso moč steče iz gostilne.

PESNIK vzame pismo, si popravi očala in prične počasi brati:

PESNIK

...usluga....SELIM več dva dana stoji
na jednoj nozi.... ne miče se.... ne
jede.... ne govori.... čovek se na
njega navikne.... ko na cveče.... ili
fikus.... kako se ono kaže.... Ali
sutra.... kad posle plesa dovedem Ajšu
u sobu.... mislim, da bi nam
smetao.... Možeš li ti.... kao
prijatelj.... da ga pregovoriš..... i
ako i dalje stoji.... možda u
susednjoj sobi.... ili u podrumu.....
Znaš..... Pozdravlja te.... Ibro.

INEX. SELIMOVA SOBA. DAN.

Skozi vrata stopi EGON, SELIM stoji na desni nogi pred oknom in se ne gane.

EGON

Pozdravljen, Selim.

Doprnsni portret SELIMA, ki zre predse ne da bi trznil. EGON si ga najprej ogleda z desne, potem z leve in reče:

EGON

Hočeš v Guinnessovo knjigo rekordov, a?
Si našel način, kako boš slaven in
znan. Enakovreden Nastji. Ne več niko
i ništa. Preden greš u Rim in potrkaj
na njena vrata....

EGON zamenja stran prigovarjanja.

EGON

Selim, razmisli. Si že kdaj videl to knjigo?

SELIM ne trzne.

EGON

(vedno bolj razburjen)
Velik format. Tristo stani. Notri je takih kapseljnov kot si ti na vsaki strani po trideset.

(proseče)

Še slišala ne bo zate! Razumeš? To ni cukr, to je saharin, osel!
SLIŠIŠ!!!!???

EGON ge spet na levo stan.

EGON

Selim, nehaj, no. Povrh vsega, se mi zdi, moraš imeti dve priči za svoj rekord. Ti stojiš tu, na eni nogi, že dva dni. Jaz ti verjamem. ampak nihče drug ti ne bo. Ko je Ibro na šihitu, se lahko zlekneš, kadarkoli si sam lepo ležiš, nihče ti ne bo verjel!

(roteče)

SELIM, VSE JE BREZSMISLA!!!! SELIM!!!!
NI NAČINA, DA BI ZASLOVEL V ENEM
DNEVU!!!! GA NI!!!!

DET.

Celostranski portret Nastjinega obraza, priliman na zid.

EGON

(OFF)

Ti pa ne glej tako!!! Tudi s tabo bi bilo treba spregovoriti nekaj besed!!!!

INEX. SELIMOVA SOBA. DAN.

SELIM še vedno zre predse, ne da bi trznil. EGON se besno nagne tik do SELIMOVIH nepremičnih oči.

EGON

Poslušaj! Ven grem. Pokadil bom cigareto. Pet minut, a? Razmisli! In če ne boš odnehal, ko se vrnem, te bom zapakiral in prodal Muzeju Madam Tissot. Bom vsaj nekaj zaslužil s tabo. Tako.

EGON odvihra iz sobe.

INEX. SAMSKI DOM. DAN.

Hodnik v samskem domu. Priprta vrata v Selimovo sobo. Gor in dol po hodniku živčno koraka EGON in kadi.

EGON ugasne cigareto v stoječ pepelnik na koncu hodnika. Krene k vratom, se ustavi in prižge novo.

EGON opravi nov krog korakanja in kajenja.

INEX. SELIMOVA SOBA. DAN.

Selimova soba. SELIM še vedno na eni nogi pred oknom, kaže nam hrbet. Vstopi EGON.

EGON

Si se vdal?

SELIM

Ja.

EGON

Pa stopi na obe in konec.

DET.

Selimov portret. Po licih mu polzita potočka solz.

SELIM

(zlomljeno)

Saj bi, pa ne morem.

EXT. PRED SAMSKIM DOMOM. DAN.

Pred samskim domom stoji parkiran rešilec z odprtim zadkom. EGON naslonjem ob zid, z rokami v žepih. BOLNIČARJA na nosilih prineseta SELIMA, ki leži na trebuhu, leva noga upognjena, štrli v zrak.

EGON hodi ob ograji železarne.

AJŠA
(off)
EGON! EGON!

EGON se ustavi in stopi k ograji. Pride AJŠA in se postavi na notranjo stran.

EGON
Živjo, Ajša!

AJŠA
Živjo, Egon!

AJŠA in EGON se opazujeta skozi ograjo.

EGON
Kot bi te prišel obiskat v zapor.

AJŠA
Danes ne prideš nič jest?

EGON
Ne. Dobil sem nekaj denarja, pa mi ni treba.

AJŠA
Častiš?

EGON
Častim. Saj res, zvečer je gimnazijski ples. Prideš?

AJŠA ga koketno pogleduje.

AJŠA
Ne vem... mogoče...

EGON se široko nasmehne.

EGON
Prav vesel sem, ker si rekla da.

EXT. PRED GIMNAZIJO. NOČ.

Skozi vrata v gimnazijsko se LJUDJE drenjajo v osvetljeno notranjost, iz katere odmeva disco godba. Stran od vhoda, skoraj popolnoma v temi, ob zidu, sloni EGON.

EGON zre v zvezdnato nebo in puha dim. Pride SELIM, rahlo šepaje. Pozdravita se.

EGON

Pa noga?

SELIM

OK. Bo dobro. Jutri, pravijo. Sedaj je še malo mravljinčasta.

SELIM se nasloni ob zid poleg EGONA.

SELIM in EGON opazujeta procesijo, ki se vije proti vhodu. Skupaj s PRIJATELJICAMI prihaja AJŠA.

EGON

Ajša.

SELIM

Ja. Ibro tudi pride. Nima šans. Se bo vsaj streznil.

EGON

Nekaterim bi zelo prijala rahla streznitev.

SELIM ne trzne. AJŠA vstopi. Preko ceste se zasliši bobnenje vlaka. EGON in SELIM skrneta pogled na osvetljene vagone, ki zapeljejo mimo.

EGON

Vlak iz Italije.

SELIM

Ibro.

Oba vzdihneta.

EGON

In kar je najbolj smešno, obadva natanko veva, kašno obleko si je kupil Ibro.

EXT. PRED GIMNAZIJO. NOČ.

SELIM in EGON slonita ob zidu. Po poti prikoraka IBRO v kabojski obleki z resicami, plastičnim klobukom, kavbojskim (plastičnim) opasačem in veliko šerifsko zvezdo na prsih. Na njej piše LONESOME RIDER.

SELIM IN EGON

Ooooooh!

EGON

Vrnitev domorodca.

SELIM

Ibro!!

IBRO se ozre, ju zagleda in se približa.

IBRO

Zdravo! Znete... zaista važi ono...
odeča načini čoveka... Koliko se mi
samo devojaka do sada nasmešilo. Ne
stignem sve smeške da vratim, majku
mu! Što nešto ste se smrkli, vas
dvojica... Ljubomorni? A? Znete vas
dvojica, šta je ovo?

(s kretnjo zaobjame svojo novo
obleko)

A?

SELIM

To?

EGON

Odnekod mi je znano...

IBRO

(ponosno)

To je ultramoderno pičkohvatno odelo.
Ne za svaki dan. Samo za ekstra
prilike i ekstra devojke! I da znaš...

(EGONU)

Kupio sam i ja parfem, u trafiki na
železničkoj stanici. Vidi.

Potegne stekleničko iz žepa in jo pokaže EGONU.

EGON

Crna mačka.

IBRO

To.

Odpri stekleničko, špricne iz nje za vrat, pod pazduhama, potegne
pas od trebuha in si privošči spric v mednožje.

IBRO

Taaaaaako.

IBRO
Očeš i ti malo?

EGON zgroženo odkimava.

EGON
Ne.... ne.

IBRO v visokem loku zaluča stekleničko v noč.

IBRO
Pozvao si Ajšu?
(sploh ne počaka Egonovega
odgovora)
Jesi. Dobro.
(pomane si roke)
Sad možemo.

EXT. VHOD V GIMNAZIJO. NOČ.

SELIM, IBRO in EGON vstopajo skozi vhod v gimnazijo. SREDNJEŠOLEC jih nagovori.

SREDNJEŠOLEC
Karte....

EGON in SELIM ga mrko pogledata, IBRO se živahno in samozadovoljno razgleduje okoli, SREDNJEŠOLEC utihne in se potuhne.

EGON
Scat grem.

INEX. HODNIK PRED TELOVADNICO. NOČ.

Povsod veliko LJUDI. Vsi se ogledujejo samozavestnega IBRO in se nasmihaajo. SELIM se odmakne nekaj metrov proč. Pride EGON.

INEX. TELOVADNICA. NOČ.

EGON, SELIM in IBRO zro na polno plesišče. IBRO nenadoma poskoči.

IBRO
Evo je! Tamo!

Ajša, ki sedi na klopci ob zidu in se ozira po plesočih.

IBRO
(off, koprneče)
AJŠA! Šta ču sad?

EGON
(OFF)
Prosi jo za ples.

IBRO
(off)
Oču, samo da se malo smirim.

EGON
(OFF)
A si se že umiril?

IBRO
(off)
Ne... samo još malo....

EGON
(OFF)
Ti se kar umiri. Jaz grem na en solo
sprehod.

INEX. TELOVADNICA. NOČ.

EGON se drenja med PLESALCI in SPREHAJALCI. Zaleti se v mladoletnega PUNKERJA, pokaže mu jezik, ta zamahne z roko, EGON odskoči.

Gruča PUNKERJEV, ki obkroža EGONA in ga je zagradila ob zidu in ga grozeče opazuje.

PUNKIE
(off)
EGON!

Blokado prebije PUNKIE. Z EGONOM si padeta v objem.

Stisnjene pesti obroča PUNKERJEV, ki se počasi povešajo in razklepajo.

PUNKIE in EGON se nehata objemati in se na vsa usta režita drug drugemu.

PUNKIE
Kje si, kamerad!? Matr te že nisem videl ohoho cajta! Imaš kakšen bend?

EGON odkima.

PUNKIE

Se spomniš, ko sva bla še mulca, ja v osnovni šoli, pa smo šli... lasje do sem...

(pokaže na ramena)

špilat v tisto vas..... Kmečki fantje pa takole kratke lase...

(pokaže na svoje lase)

rdečevratci.....

EGON

Pretepli so nas kot vole.

PUNKIE

A pa se spomniš poj, ko sva imela punk bend.... take lase...

(pokaže na svoje lase)

in smo šli špilat v isto vas... kmečki fantje pa čupe do sem...

(pokaže višino ramen)

EGON

Pretepli so nas kot vole.

Smejeta se in trepljata po ramenih.

Skozi obroč se prebije IBRO.

IBRO

(zahrope)

EGON, pomozi mi!

PUNKERJI se spogledajo.

EGON potegne iz PUNKIEVEGA žepa steklenico šnopca in jo ponudi IBRU. IBRO sprazni pol steklenice v enem samem požirku.

EGON

V redu?

IBRO pokima in vrne steklenico PUNKIEJU, ki si jo pobaše v žep, ne da bi odtrgal pogled od IBRA.

IBRO

Sad možem. Još samo nešto. pogledaj, jel u liniji?

IBRO odpne gumb na srajci in jo raztegne ter kaže EGONU kosmato oprsje.

EGON

Kaj je u liniji?

IBRO

Ovo, jebi ga.

EGON se nagne naprej.

EGON

Misliš srajco ali kaj?

IBRO

Ma ne.... Dlake. Zar ne vidiš? Prodaju jih na metar u Italiji. dođe ti ko nalepnica. Samo jih zalepiš.

IBRO za ponazoritev malce odlima dlakovje.

IBRO

Kaži sad, neću da se obrukam. Jesu li u liniji ili nisu?

EGON

So.

IBRO se zravna in globoko vdihne.

IBRO

Egon, ja krečem!

IBRO in EGON si podata roki. PANKERJI skočijo v položaj mirno.

INEX. TELOVADNICA. NOČ.

IBRO se prebija proti AJŠI, ki še vedno sedi na klopici. Stopi prednjo in nam jo zakrije.

INEX. TELOVADNICA. NOČ.

EGON in PUNKERJI napeto gledajo, kaj se bo zgodilo.

INEX. TELOVADNICA. NOČ.

IBRO se vrne in pade na EGONOVE prsi.

EGON

No, kaj je bilo?

IBRO

Nisam... nisam mogao.... nisam
mogao.... progovoriti.... otvarao sam
usta.... a ništa.... ništa nije
izašlo.... ništa.....

IBRO zagrabi flašo iz PUNKIEVEGA žepa in jo na dušek izprazni.
Stoji in gleda. Najprej omahne roka s steklenico, potem se zvrne
kot spodsekano drevo.

INEX. TELOVADNICA. NOČ.

PUNKERJI in EGON nosijo IBRO na gred, ga položijo in mu pokrijejo
obraz s klobukom.

INEX. TELOVADNICA. NOČ.

EGON in PUNKIE.

PUNKIE

Nisem vedel, da prodajajo dlake na
metre...

EGON

Jaz tudi ne....

PUNKIE

Ja, kje ti najdeš take tipe?

EGON

Ja, kje sva se pa midva našla?

Zarežita se.

PUNKIE

Godba je pa za en klinc.

EGON

Aha.

Pomenljivo se pogledata.

PUNKIE

Glej, čudo! Slučajno imam s sabo
kaseto, na kateri....

EGON

Bi zamenjali godbo?

Skladišče telovadnega pribora, preurejeno v disk jockey kabino. Dva SREDNJEŠOLCA se sklanjata nad kasetar. Vrata padejo s tečajev. PUNKERJI vdrejo noter.

SREDNJEŠOLCA z modricama na očeh ležita ob zidu. Nad kasetarjem se sklanjata EGON in PUNKIE. Ugasneta godbo in vržeta ven kaseto. Slišimo huronsko žvižganje. PUNKIE vloži svojo kaseto. Na ves glas zadoni štikl Kill the Poor (Kill the Poor, Dead Kennedies).

INEX. TELOVADNICA. NOČ.

EGON in PUNKERJI plešejo pogo in na ves glas tulijo refren. Skozi razbita vrata pokuka gruča DELAVEC iz železarne.

DELAVEC
Šta je to? Kakvo je to govno? Daj
Šerfezija, odmah!

INEX. KABINA. NOČ.

Punkie brska po naloženih kasetah.

PUNKIE
Šerfezi.... Šerfezi..... Šerfezi....

Punkie se zravna. Njegov dobrodušno nasmejan obraz.

PUNKIE
Ni Šerfezija, lahko ponudim hišno
specialiteto?

DELAVEC, ki je zahteval Šerfezija, v loku leti po zraku in pri pristanku podre nekaj svoji SPREMLJEVALCEV.

INEX. TELOVADNICA. NOČ.

Splošen pretep. Zmeda.

EGON se prebija med LJUDMI.

AJŠA stisnjena v kot, se umika PRETEPAJOČIM.

EGON se ozira po množici.

AJŠA je že čisto v kotu. EGON jo zagradi za roko in povleče za sabo.

EGON in AJŠA rineta med LJUDMI. Pri izhodu iz dvorane GRUČA, ki jo ne morete prebiti. Umakneta se skrajno levo, ob zid pokrit z

ogledali. Pred njim stoji BOKSAR, opazuje svoj lik in mu prigovarja.

BOKSAR

Hej, ti! Tole je pa preveč! Jaz grem ven! Umakni se mi!

Boksar poskuša izriniti svojo podobo iz ogledala.

BOKSAR

Spust me ven! Dost mam tega sestanka!
Umakn se! Če se ne umakneš, te bom udaru!

Odsev se ne umakne. BOKSAR zauzame en gard položaj in pokaže nekaj veščin klasične šole boksa. Odsev mu uspešno parira. Nazadnje izčrpan klone in se nasloni na odsev. EGON ga pograbi za rokav, zasuče proti izhodu in zavpije:

EGON

Boksar! Rini! Šibaj!

BOKSAR rine kot buldožer. AJŠA in EGON se držita za roki in v njegovem zavetju napredujeta proti izhodu.

INEX. HODNIK PRED TELOVADNICO. NOČ.

Najprej pridrvi BOKSAR, zavije levo v stranišče, odkoder se sliši ropot in štrbunk telesa. Za njim AJŠA in EGON, ki stečeta proti izhodnim vratom.

AJŠA in EGON se bližata vratom, ki se odpro in noter se vsuje četa policajev s pendreki v rokah. AJŠA in EGON se zasučeta na peti in pobegneta nazaj v notranjost.

Zmeda. Ljudje begajo sem ter tja. EGON dviguje Ajšo prek barikade miz, ki preprečujejo vstop v višje nadstropje.

AJŠA in EGON tečeta po stopnicah. Slišimo hrup in vpitje.

EGON brcne zarjavela vrata.

INEX. PODSTREŠJE. NOČ.

EGON in AJŠA na podstrešju. Veliko okno je brez stekla, skozenj sveti mesečina. Videti je kos polne lune. Po podstrešju veliko stare šare, kulis in povsod veliko prahu.

AJŠA

Misliš, da naju tu ne bodo našli?

EGON

Ne.. Imajo dost dela spodaj.

AJŠA gleda skozi okno. Na dvorišču je polno maric in policajev. EGON se ji približa in jo poljubi za uho.

Pred oknom AJŠA in EGON. V ozadju vidimo del dvorišča, na katerem POLICAJI trpajo LJUDI v marico. Zaradi osvetlitve sta EGON in AJŠA le senci.

EGON ji razpne srajco.

POLICAJI natrpajo prvo posadko LJUDI v marico, zaloputnejo vrata. Marica takoj odpelje in na njeno mesto pripelje nova.

EGON poljublja AJŠINE bradavičke. Počasi s konico jezika se z leve preseli na desno.

Nek ČLOVEK poskuša pobegniti. Dva POLICAJA se zapodita za njim in ga podreta z udarci pendrekov.

EGON s prsti sledi oblinam AJŠINIH dojk.

EXT. PRED GIMNAZIJO. NOČ.

Pogled se prek ljubimcev pomakne naprej, proti prizoru na dvorišču. Dva POLICAJA privlečeta IBRA in ga začneta z glavo butati ob avto, parkiran ob strani.

Slišimo Ajšine vzdihe. Pridrvi SELIM in podre oba POLICAJA. TRETJI POLICAJ skoči nanj; SELIM ga položi z enim samim udarcem.

Ajšini vzdihi postajajo glasnejši.

Priteče gruča POLICAJEV in njihovi pendreki ter telesa podrejo SELIMA na tla in ga prekrijejo.

AJŠA je tik pred orgazmom.

Policaja pobereta IBRA in ga v širokem loku zalučata v marico.

AJŠA

(off)

AAAAAAAAAAAAaa

INEX. HODNIK PRED TELOVADNICO. NOČ.

Gimnazija je popolnoma zapuščena. Mesečina sveti skozi razbita okna. Povsod razsulo. Kosi lesa. Razbita očala. Proteza. Po stopnicah prideta AJŠA in EGON.

AJŠA

Pojdiva ven. Strah me je.

EGON jo prime za roko in odpelje v telovadnico.

INEX. TELOVADNICA. NOČ.

Tudi telovadnica je popolnoma prazna in sesuta.

AJŠA

Pojdiva! Prosim?

EGON

Bi plesala z mano?

AJŠA

Se ti je zmešalo?

EGON

Počasen ples, Sentiš. A?

EGON pobere s tal kos lesa, gre k stikalu za luč pri vhodu in začne z lesom tolči po njem. Razbije ga, potem pa z lesom poravnava žički, tako da štrlita v prostor.

INEX. KABINA. NOČ.

EGON brska po kasetah, najde pravo in jo vloži v kasetar.

INEX. TELOVADNICA. NOČ.

EGON in AJŠA plešeta v mesečini. Z nogami odrivata razbitine, se občasno poljubita. Iz zvočnikov doni Twilight time (Twilight time, Platters).

AJŠI se ob nogo zaplete Ibrov klobuk, ne da bi ga pogledala, ga brcne proč.

POLICAJ

(off)

Ja, KAJ JE ZDEJ TO? A STA NORA ?!!!!

INEX. TELOVADNICA. NOČ.

Vhod v telovadnico. Hodnik razsvetljen. Med vrati stojita dva POLICAJA (dve senci). Komada iz zvočnikov je konec.

Levi POLICAJ stegne roko proti stikalu. Iz zvočnikov zagrmijo Twist and Shout (Beatles, Twist and Shout, plošča With the Beatles).

POLICAJ prime dve žički, ki štrlita iz zidu namesto stikala. Začne ga premetavati po zraku.

LENNON

(OFF)

Ooooooo YOU TWIST SO FINE

Modri bliski, DRUG POLICAJ prime TOVARIŠA in se mu še sam pridruži.

LENNON

(OFF)

Ooooooo YOU TWIST SO GOOD

Obe telesi končno padeta na tla, v tistem trenutku zmanjka elektrike. Luči na hodniku ugasnejo, godbe je konec. Tišina.

EGON zgrabi AJŠO za rame in jo potegne za sabo.

EGON

Beživa!!!

INEX. HODNIK PRED TELOVADNICO. NOČ.

Hodnik, osvetljen le z mesečino. EGON in AJŠA tečeta proti izhodu.

Pogled se naglo približuje vratom, ki se odpro. Vstopi POLICAJ.

POLICAJ

Ja, elektrike je...

AJŠA in EGON bežita po hodniku v nasprotno smer. Za njima teče POLICAJ, ki je ravno vstopil.

Iz telovadnice se oprijeta primajeta elektrificirana POLICAJA. Uniforma je seveda ožgana, z nje se rahlo kadi, precej burleskno.

POLICAJA

Drž jih! DRŽ!

AJŠA in EGON tečeta po hodniku, za njima trije POLICAJI.

Pogled na vrata na koncu hodnika. Približevanje.

EGON

(off, zadihano)

Če so zaprta.... pizda.... če so zaprta....

AJŠA in EGON planeta skozi vrata v učilnico in jih zaloputneta med sabo.

INEX. HODNIK PRED TELOVADNICO. NOČ.

POLICAJI pred vrati jemljejo zalet za vlom.

INEX. UČILNICA. NOČ.

Vrata padejo, POLICAJI se z njimi zvrnejo v učilnico.

EGON zgrabi AJŠO, skoči, pritisne njeno glavo na prsi in s hrbtom prebije steklo na oknu.

INEX. UČILNICA. NOČ.

Pogled skozi razbito okno. AJŠA in EGON tečeta proti blokom. Pogled zakrijejo POLICAJI, ki se drenjajo pred oknom in se hočejo zbasati skozenj.

EXT. VHOD V STOLPNICO. DAN.

Vhod v Karlino stolpnico. Dan. Mulci igrajo gunitvist pred steklenimi vrati s počeno šipo, polimano s širokim rjavim lepilnim trakom in zadelano s kosi lepenke. EGON vstopi in izgine v hodnik.

INEX. PRED KARLINIM STANOVANJEM. DAN.

EGON brezuspešno zvoni pred Karlinimi vrati. Potem potrka. Odpro se vrata na drugem koncu hodnika.

Med vrati stoji PENZIONERKA.

Šla je. PENZIONERKA

Ven? EGON

Proč. PENZIONERKA

Kdaj. EGON

PENZIONERKA

Včeraj. Delavci so zbasali pohoštvo na kamion. So rekli, da peljejo na odpad. Pustila je sporočilo za vas.

EGON

Kje?

PENZIONERKA

Tam kot jakna, je rekla.

EGON z vso silo udari ob vratca razdelilne omarice. PENZIONERKA odskoči nazaj v stanovanje in kuka skozi priprta vrata.

DET.

Egonova roka, ki dviguje listek z dna omarice. Na njem piše ZBOGOM. KARLA.

DET.

Listek, ki počasi pada skozi prostor na sredini stolpnice v klet.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

EGON hodi ob ograji železarne.

AJŠA

EGON! EGON!

EGON in AJŠA ob mreži. EGON mrk, AJŠA pa prekipevajoča.

AJŠA

Oče mi je prepovedal izhod do nadaljnjega. Nikamor, je rekel.

EGON strmi navzdol po cesti in ne reče nič.

AJŠA

Bova šla skupaj na morje. Samo, nekaj moram storiti za svojo postavo. Mislim, da bi se morala začeti ukvarjati z body buildingom. Kaj praviš? Bi ti bila všeč?

EGON jo končno pogleda v oči.

EGON

Pusti me pri miru.

AJŠA

Egon?

EGON

Mir mi daj. Spizdi. Kaj gnjaviš.
Pofukal sem te, bilo je fino, sedaj pa
spizdi.

DET.

Velik plan AJŠINEGA obraza, po katerem počasi priteko solze.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

AJŠA se obrne in steče. EGON ostane sam. Prične potihoma
izgovarjati imena.

EGON

Karla.

Butne z glavo ob mrežo.

EGON

Ajša.

Butne z glavo ob mrežo.

EGON

(glasneje)

Karla.

Butne z glavo ob mrežo.

EGON

(glasneje)

Ajša!

Butne z glavo ob mrežo.

EGON

(vpije)

KARLA! AJŠA!

KARLA!AJŠAKARLAAJŠAKARLAAJŠA!!!!!!!!!!

in vseskozi tolče z glavo.

INEX. BIFE. DAN.

IBRO za mizo v gostilni. V vsakdanji obleki z glavo povito kot
turban.

IBRO

Nešto sam mamuran. Juče sam previše popio. Auff!! A Ajša.... nisam ja za nju.... jezik me je zajebao.... šta ćemo....

(skomigne z rameni)

A vidim, ples je bio dobar, je li?

Pogled se preseli na SELIMA, ravno tako v turbanu, ki medlo prikima, zastoka in se prime za lobanjo. Pogled krene proti EGONU, ki je ravno tako povit s turbanom.

IBRO

(OFF)

A ti? S kim si ti plesao?

EGON

Jaz.... kar sam s sabo...

EGON zastoka in se prime za glavo.

Panorama bifeja. Vsi GOSTI s povitimi glavami.

IBRO, SELIM in EGON za mizo. Boleče nerazpoločeni.

EGON

Grem spat. Prespal bom cel vikend in nobenega nočem videti.

Vstane.

ZATEMNITEV.

EXT. PRED TISKARNO. DAN.

Dan. EGON (že brez turbana), LOJZE in PESNIK pred tiskarno. LOJZE je v halji, v roki drži naročilnice in potrdila, na katera se podpisuje PESNIK, ki je vidno zadovoljen. Po vsakem podpisu cmokne.

LOJZE

Podpišite tu.... pa tu....Tako,
(pogleda EGONA)
pa smo opravili.

EGON se mu nasmehne. LOJZE oddide. V ozadju avto z odprtim prtljažnikom. Vidiyo se naloženi paketi. EGON in PESNIK se zbašeta v avto.

PESNIK za volanom. Ne zdrži. Obrne se, pretrga lepilni trak na vrhnjemu paketu in potegne ven knjigo.

PESNIK
Izbrana dela.... končno.... knjiga...
(vtakne nos med papir)
ahhh... kako diši.... oh.... knjiga.

Nenadoma se zdrzne in obstane. Obrne se k EGONU:

PESNIK
Ja, kaj je pa tako tenka?

EGON mu položi roko na rame.

EXT. ULICA. DAN.

Pesnikov avto, ki se počasi oddaljuje po ulici.

EGON
(off, njegov glas se oddaljuje
hkrati z avtom in izgine)
Veš, avtorji ne znajo biti
samokritični. Izbrana dela ne morejo
pripraviti sami sebi, drugi morajo to
storiti zanje. Pa ne brezvezniki, na
slepo srečo, ampak strokovne roke, ki
izberejo žito od ljulke. No, tvoj
tekst sem nesel v PEN klub in ga dal v
branje....

EXT. ŽELEZARNA. DAN.

SELIM (brez turbana, le z obližem na čelu) v svojem skrivališču med kavperji. Dremlje. Pride EGON.

SELIM
Prišel je Cartier.

EGON
Wow! Kje je?

SELIM
V moji sobi. Ibrotovi bratje so
poslali nekoga, ki ga je prinesel
včeraj zvečer.

EGON
In kje je Ibro?

SELIM

Zjutraj ni šel na šiht. Je rekel, da se slabo počuti in da bo šel k zdravniku.

EGON

Se pravi, da ga sedaj ni v sobi?

SELIM

Ne. ampak saj grem jaz lahko s tabo, ko si pa ves nestrpen.

EXT. PRED SAMSKIM DOMOM. DAN.

SELIM in EGON pod oknom prvega nadstropja.

SELIM

Pssst. Ampak morava pa biti res tiho. Danes je v službi najbolj zoprn vratar, ki bi me gotovo prijavil, da bežim s šihta.

INEX. SAMSKI DOM. DAN.

EGON in SELIM se plazita po hodniku. SELIM se skloni in potihoma vtakne ključ v ključavnico. Poskusi odkleniti, pa ne gre. Porine in vrata se odpro.

INEX. SELIMOVA SOBA. DAN.

Pred Nastjninimi slikami stoji IBRO v svoji pičkohvatni obleki in ga drka.

DET.

Selimov in Egonov obraz. SELIMOVE oči se počasi širijo, EGON si položi dlan čez čelo.

INEX. SELIMOVA SOBA. DAN.

IBRO se obrača in zapira šlic.

IBRO

Selim.... nisam... Selim molim te.... SELIM!!!

SELIM skoči nanj, ga podre na tla in ga prične tepsti. Močan in enakomeren zvok udarcev.

EGONOV obraz in trzljaj ob vsakem udarcu.

INEX. SELIMOVA SOBA. DAN.

SELIM pretepa ležečega IBRA, kateraga obraz je popolnoma krvav, ravno tako Selimove roke. EGON poskuša povleči nazaj SELIMA.

EGON
Ubil ga boš!!!! PUSTI GA!!!!

A se ga SELIM z lahkoto otrese. EGON pograbi prazno steklenico z mize in udari SELIMA po glavi. Ta udarca sploh ne občuti. EGON zamahne še enkrat, z vso močjo, SELIM se zvrne čez IBRA.

EGON odvali SELIMA vstran, postrani obrne IBRA in ga prične močno tolči po hrbtu. IBRO bruhne. EGON se za trenutek oddahne, skoči na noge, obstane in pričen vohati zrak. Ozre se po sobi.

DET.

Miza in na njej na pol prazna steklenička Cartierovega parfuma.

INEX. SELIMOVA SOBA. DAN.

EGON poklekne k IBRU, ga povoha in začne vpiti:

EGON
Ibro!!!! Pizda!! S Cartierom! IBROOO!!

Zagrabi ga in ga strese. IBRO zastoka. EGON se zave in plane pokonci.

INEX. SAMSKI DOM. DAN.

EGON poskakuje pred vratarjevo kabino in se dere:

EGON
Rešilca!!! POKLIČITE REŠILCA!!!!

INEX. SELIMOVA SOBA. DAN.

IBRO leži na tleh. V grlu mu brbota. Notri plane EGON. Presenečeno pogleda po sobi.

EGON
Selim?

SELIMA ni nikjer.

Odprta vrata omare in izvlečen spodnji predal.

INEX. SELIMOVA SOBA. DAN.

EGON skoči k predalu.

DET.

EGONOVE roke, ki potujejo po predalu. Najprej pisma, potem plakati, privzdigne jih in vrže vstran. Pod njimi se zasveti dno, ob spodnjem robu prazna, raztrgana škatlica z naboji.

EGON
(OFF)
PIŠTOLA!!! SELIM.....

INEX. SAMSKI DOM. DAN.

EGON na hodniku. Ozira se levo in desno.

Široko odprto okno. Skozenj se sliši zavijanje sirene, ki se vedno bolj približuje.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

EGON teče ob ograji.

INEX. BIFE. DAN.

EGON plane v gostilno, pogleda okoli in takoj steče dalje.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

EGON teče mimo železarne. Popolnoma je prepoten. Zatulijo sirene in DELAVCI se usujejo na ceste. EGON se prebija skozi množico.

DET.

SELIMOVA sklonjena glava.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

EGON ga opazi in si utira pot k njemu.

EGON se zaleti v SELIMA. Ta dvigne glavo, kot bi se prebujal in ga nekaj časa molče gleda. Iz žepa potegne pištolo in jo da EGONU.

SELIM

Vzemi.

EGON jo hitro pobaše v žep, prav tako saržerje, ki mu jih izroči SELIM.

EGON

Sem mislil.... sem mislil... da boš storil kakšno neumnost....

SELIM

Saj bi jo... kmalu.... čisto malo je manjkalo... Stal sem pred šolo in kar naenkrat. Kot bi plaval. Noge so me nosile v notranjost.

INEX. ŠOLA. DAN.

(Note: Prizor je brez vsakršnega zvoka!)

Selimov pogled. Vzpenja se po šolskih stopnicah. Nasproti priteče majhna PUNČKA, naramnica ji zdrsne, torba zaniha. Levica ji pridrži torbo. PUNČKA se obrne navzgor in se zahvaljuje. Pogled se zasuče proti vrhu stopnic, nadaljuje pot, potem se obrne nazaj proti PUNČKI s torbo na ramenih, ki skače navzdol po stopnicah. Selimova roka s pištolo, ki se dviguje. Kamera pomeri čez mušico, ujame sredino torbe, odbojno steklo v obliki medvedka. Pištola dvakrat nemo poskoči v roki, Plamen iz cevi, malo dima. Pogled se takoj obrne navzgor. Nemo vreščanje OTROK, brezglav beg. Pogled stopi s stopnic in nadaljuje pot po hodniku med učilnicami. HIŠNIK v plavi halji plane proti nam, nenadoma okameni, iz ust bruhne kri, obraz počasi zdrsne navzdol. Pogled nadaljuje pot proti vratom na sredini hodnika. Zapoznena UČENKA preteče hodnik. Pogled se od nje odvrne za trenutek na desno, na polici so roza škornji z velikim slončkom. Selimova roka, kamera pomeri v slončka. Pištola poskakuje, škorenj leti po zraku. Kamera mu sledi. Pištola še enkrat poskoči. Škorenj se zapelje do zidu. Selimova roka odpira vrata v učilnico, zakroži s pogledom po njej, prazna, in se ustavi na modelu človeškega srca na mizi. Roka se dviguje, kamera pomeri v sredino srca, pištola poskoči. Koščki gipsa frčijo okoli. Kamera se pomakne k oknu, pogleda skozenj na dvorišče. OTROCI bežijo, izza ovinka se prikažejo posebne policijske enote, luči na strehah utripljejo, vrata kombijev se odpirajo, ven skačejo SPECIALCI v zaščitnih oblekah in obkoljujejo šolo. Kamera se odmakne malce nazaj, roka dviguje pištolo in jo usmeri proti kameri. Cev pištole. Plamen. Tema.

ZATEMNITEV

SELIM

(OFF)

Nič. Ni me več bilo. Razumeš? Nisem
obstajal. NIČ! RAZUMEŠ?! NIČ!

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

SELIM in EGON na skoraj popolnoma prazni cesti pred vhodom v
železarno. SELIM odpre oči.

SELIM

In kar naenkrat sem lahko odprl oči.
Stal sem pred šolo. Mulci so tekali
okoli. NIČ se ni zgodilo. Vse sem samo
sanjal.

EGON globoko spusti sapo iz pljuč. SELIM povesi glavo.

SELIM

Nekaj mi je pa sedaj jasno. Vesel sem,
da sploh sem. Pa čeprav v tem sranju
in tak kot sem. Bolje je živeti še tako
usrano življenje, kot pa sploh
nobenega.

EGON

Pizda, kako nekaterim pozno kapne.

EXT. OGRAJA OB ŽELEZARNI. DAN.

SELIM odhaja po ulici s sklonjeno glavo. EGON gleda za njim.

EXT. MOST. DAN.

EGON na železniškem mostu. Pod njim reka in star del železarne.
Veter. EGON spodviha ovratnik. Pljune v vodo. Potisne roko v žep
in vrže v vodo pištolo in naboje.

Pogled z mostu. Pištola in naboji, ki padajo v globino.

EXT. PRED SAMSKIM DOMOM. DAN.

Vhod v samski dom. Mimo pride EGON, se ustavi in pogleda proti
kontejnerju ob strani. Odloči se, skoči na kontejner in odpre
pokrov.

Notranjost kontejnerja. Malo smeti, brozga. EGON sklonjen premetava kupe. Najde, kar je iskal.

Nastasjine fotografije in oba plakata, s trakovi salotejpa ob kotih in koški ometa na njih. EGONOVI roki pobereta plakat za Tess in ga dvigneta.

INEX. EGONOVO STANOVANJE. DAN.

EGON sedi na kavču s stegnjenimi nogami. Pred seboj drži razgnjen plakat. Počasi vstane in gre k oknu. Odpre ga in se nasloni na polico. Še enkrat pogleda plakat.

DET.

Plakat s kapljo krvi čez Nastjin obraz. Ob obeh straneh Egonovi prsti, ki se počasi razpirajo, veter pograbi plakat in ga odnese.

EXT. MESTO. DAN.

Prva panorama mesta v celem filmu. Plakat, ki ga veter odnaša nad njim.

INEX. EGONOVO STANOVANJE. DAN.

EGON seda za pisalni stroj.

DET.

Papir v pisalnem stroju. Še vedno isti tekst, kot v otvoritveni sliki. Pisalni stroj se pomakne za vrstico nižje in prične tipkati.

"Osamljenosti je konec" je pomislila
in se stisnila k neznancu, medtem ko
je Rolls Royce drvel v noč. Za
trenutek se je spomnila Anthonyja, pa
takoј stresla z glavo. "Vsakdo mora
imeti kaj nedosegljivega" si je dejala
in ga za zmerom pozabila.

Pisalni stroj se pomakne na sredino strani. Razprto natipka:

KONEC